

คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต
ในวานอภิบาลเด็กและเยาวชน

เราชื่นใจที่ได้ประกาศพระเยซู
The Joy of the Gospel

โดย สมณองค์กรสนิมสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

เล่ม ๑

ฝึกอบนธรรมเพื่อสร้างจิตตานุภาพธรรมมฤต
ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

“เรายินดีที่ได้ประกาศพระเยซู”
THE JOY OF THE GOSPEL

โดย

คุณพ่ออัครศิโรตม์ ภาณุเจริญ

คู่มือฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

“เรายินดีที่ได้ประกาศพระเยซู”

THE JOY OF THE GOSPEL

คำนำ

เนื่องจากพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ประทานสมณสาสน์เตือนใจเรื่องความชื่นชมยินดีในการประกาศพระวรสาร(EVANGELII GAUDIUM) ประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2013 ในโอกาสปิดปีความเชื่อ โดยนำเอาข้อมูลจากการประชุมสมัชชาพระสังฆราชครั้งที่ 13 เรื่องการประกาศพระวรสารครั้งใหม่ ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงโรมระหว่างวันที่ 7 – 28 ตุลาคม 2012 มาเป็นแนวทางเพื่อให้คริสตชนทุกคน ตั้งแต่บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ผู้ถวายตัวฆราวาส นำไปปฏิบัติโดยทั่วหน้ากัน

สมณสาสน์ฉบับนี้ พระสันตะปาปาทรงเน้นเรื่องการประกาศข่าวดี โดยให้ทุกคนหันมาทบทวนการประกาศข่าวดีและงานแพร่ธรรมที่เราได้กระทำมา แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยประกาศข่าวดีด้วยหัวใจอันเต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดี

สำหรับเด็ก ๆ ไม่ว่าจะสังกัดในกลุ่มองค์กรใด ต่างก็เป็นบุคคลสำคัญในการประกาศข่าวดีของพระเจ้า เด็ก ๆ จะต้องได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ และจริงจัง “จงฝึกเยาวชนในทางที่เขาควรจะเดิน เมื่อเขาชราแล้ว เขาจะไม่หันเหไปจากทางนั้น”(สภย. 22:6)

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม(PMS) จึงขอเสนอ
คู่มือการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน โดยนำเอาข้อแนะนำจาก
สมณสาส์นเตือนใจ เรื่องความชื่นชมยินดีในการประกาศ
พระวรสาร(EVANGELII GAUDIUM) มาเป็นแนวทางในการฝึกอบรมเด็ก
และเยาวชนของเรา ให้เป็นผู้ประกาศข่าวดียุคใหม่ตามเจตนารมณ์
ขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส คือ การประกาศพระเยซู
ด้วยความยินดี เป็นการประกาศให้กับเพื่อน ๆ ที่อยู่รอบข้าง
ตามโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

คู่มือนี้ ผู้นำสามารถนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่ม
องค์กรที่ทำงานกับเด็ก ๆ

ขอพระเจ้าประทานพระพร

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ผู้อำนวยการสมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม(PMS)ในประเทศไทย

วันที่ 5 มกราคม 2014(วันยุทธธรรมทูตสากล)

คำแนะนำ การใช้คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

บทเรียนมีทั้งหมด 12 บท ในแต่ละบทเรียนเป็นการฝึกให้สมาชิกประกาศถึงพระเยซูเจ้าด้วยความยินดี ในโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การต้อนรับและการภาวนา เป็นการฝึกให้สมาชิกภาวนาด้วยความตั้งใจ เห็นความสำคัญของการภาวนา และเรียนรู้อิริยาบถต่าง ๆ ในการภาวนา
2. เกริ่นนำสิ่งที่จะเรียนรู้ในวันนี้ เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกเตรียมตัวและเปิดใจต่อสิ่งที่จะกระทำร่วมกัน
3. การรายงานสิ่งที่ได้ทำ และรายงานการเงิน เป็นการตอกย้ำถึงคำสอนธรรมทูตที่สมาชิก ๆ ได้เรียนรู้ และได้นำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน
4. เนื้อหา คือส่วนสำคัญที่สุด เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้คำสอนของพระเยซูเจ้าจากพระคัมภีร์ คำสอนของพระศาสนจักร และฝึกสมาชิกให้จดจำ รู้จักวิเคราะห์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้นำถามคำถามเพื่อให้สมาชิกช่วยกันคิด ไตร่ตรอง และช่วยกันตอบคำถาม ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ไปด้วยกัน ในขั้นตอนนี้ผู้นำสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้ โดยอาจประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต
5. การสร้างกลุ่ม เน้นความสนุกสนาน และมิตรภาพที่ดีต่อกัน เพื่อนำไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้นำสามารถเปลี่ยนแปลงกิจกรรมให้เหมาะสมได้

6. การมอบหมายงานและการถวายเป็น ผู้นำอธิบายและเชิญชวนให้สมาชิกนำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น ด้วยกิจการและการให้ ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่า การถวายเป็นของพวกเขาแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็ก ๆ ทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเขา

7. การให้โอวาท ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีมาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจสมาชิกให้นำเอาข้อตั้งใจและสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

8. นัดหมายการประชุมครั้งต่อไป และสวดภาวนาปิด ผู้นำนำภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา และสำหรับบทภาวนาของยุวธรรมทูต ควรให้สมาชิกภาวนาพร้อมกันทุกครั้ง หลังการประชุม เพื่อให้สมาชิกสามารถจดจำบทภาวนาของยุวธรรมทูตได้ขึ้นใจ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
คำนำ.....	4
คำแนะนำการใช้คู่มือฝึกอบรม.....	6
1. เรายินดีที่ได้ต้อนรับพระเยซูเจ้าไว้ในจิตใจของเรา.....	9
2. เรายินดีที่ได้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า.....	17
3. เรายินดีที่เป็นเพื่อนกันได้แม้ว่าเราจะมี ความแตกต่างกัน...	24
4. เรายินดีที่จะเป็นคนใจดี ไม่เห็นแก่ตัว.....	33
5. เรายินดีที่ออกไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ.....	41
6. เรายินดีที่ได้อ่านพระคัมภีร์และนำไปปฏิบัติ.....	47
7. เรายินดีที่ได้สวดภาวนา.....	53
8. เรายินดีที่ได้พูดคุย ๆ กับเพื่อน ๆ.....	61
9. เรายินดีที่ได้รู้จักเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างจากเรา.....	67
10. เรายินดีที่เราจะเป็นผู้สร้างสันติ.....	74
11. เรายินดีที่ได้กระทำการทุกอย่างเพื่อความดีส่วนรวม.....	81
12. เรายินดีที่ได้ช่วยเหลือคนยากจน.....	88
บทภาวนาของยุวธรรมทูต.....	95

การพบปะ ครั้งที่ 1

เรื่อง เรายินดีที่ได้ต้อนรับพระเยซูเจ้า ไว้ในจิตใจของเรา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเล่าเรื่องการประสูติของพระเยซูได้
2. เพื่อให้สมาชิกมีความภาคภูมิใจและดีใจที่ได้ต้อนรับพระเยซูเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกไปเยี่ยมพระเยซูเจ้า ผ่านทางการเผ่าศีลมหาสนิทในวัด

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์เรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้า(ลก. 2:1-20)
2. วีซีดี เรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้า

ขั้นตอนการ

ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำอาจเปิดเพลงที่เกี่ยวข้องกับการบังเกิดของพระเยซูเจ้า(เพลงในเทศกาลพระคริสตสมภพ) หรือขับร้องเพลง “พระทรงบังเกิด”

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น

แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญาเพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้เรามาพบกันเป็นครั้งแรก ขอให้เราเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัว โดยให้บอกชื่อนักบุญ ชื่อและนามสกุลของตนเอง เริ่มจากผู้นำ และพี่เลี้ยงก่อน(ผู้นำอาจจัดให้เด็กเล่นเกมทำความรู้จักกันก่อนสัก 4-5 นาที)

การเลือกตั้ง

ให้มีการเลือกตั้ง ประธาน เลขานุการ เกรียนิก และตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตามประจำกลุ่ม

รายงานการทำงาน

เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงาน

เกรียนิกทางการเงินของกลุ่ม

เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงานเรื่องการเงิน

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING) ประจำเดือนของเรา วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่องการประสูติหรือการบังเกิดของพระเยซูเจ้า เราคงจำวันฉลองคริสต์มาสได้ วันคริสต์มาสที่ผ่านมาใครได้ทำอะไรบ้าง...ใครแสดงเป็นทูตสวรรค์...ใครแสดงเป็นพระแม่มาเรีย...ใครแสดงเป็นซุสพาบาล...ใครได้ช่วยจารีต...ใครช่วยขับร้องเพลงในวัด....

วันนี้ ให้เราได้ย้อนกลับไปในบรรยากาศการบังเกิดมาของพระเยซูเจ้าเมื่อสองพันปีก่อนอีกครั้งหนึ่ง เด็ก ๆ รู้ไหมว่าเราจะรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของพระเยซูเจ้าได้จากไหน เราจะอ่านพระคัมภีร์ตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 2:1-20 พร้อม ๆ กัน และขอให้ทุกคนพยายามจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้อ่านนี้ (ให้เด็ก ๆ มีพระคัมภีร์ประจำตัวคนละเล่ม หากมีวีซีดีเรื่องการบังเกิดของพระเยซูเจ้า อาจให้เด็กดูแทนการอ่านพระคัมภีร์)

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราวการบังเกิดของพระเยซูเจ้า
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบ ให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

เรื่องราวการประสูติของพระเยซูเจ้า พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 2:1-20

“ครั้งนั้น พระจักรพรรดิออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกา ให้มีการสำรวจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งนี้ มีขึ้นเมื่อคีรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย ทุกคนต่างไปลงทะเบียนในเมืองของตน โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี ไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบธเลเฮม ในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในห้องพักแรมเลย ในบริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งอยู่กลางแจ้ง กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามกลางคืน ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ต่อหน้าเขา และพระสิริของพระเจ้ายิ่งส่องแสงรอบตัวเขา คนเลี้ยงแกะมีความกลัวอย่างยิ่ง แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรู้จักพระองค์ได้จากเครื่องหมายนี้ ท่านจะพบกุมารคนหนึ่ง มีผ้าพันกายนอนอยู่ในรางหญ้า” ทันใดนั้น ทูตสวรรค์อีกจำนวนมากปรากฏมาสมทบกับทูตสวรรค์องค์นั้น ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุดและบนแผ่นดิน สันติจงมีแก่มนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน เมื่อบรรดาทูตสวรรค์จากเขากลับสู่สวรรค์แล้ว คนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจึงพูดกันว่า “เราจงไปเมืองเบธเลเฮมกันเถิด จะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้” เขาก็รีบไป และพบพระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่งบรรทมอยู่ในรางหญ้า เมื่อคนเลี้ยงแกะเห็น

ก็เล่าเรื่องที่เขาได้ยินมาเกี่ยวกับพระกุมาร ทุกคนที่ได้ยินต่างประหลาดใจในเรื่องที่คนเลี้ยงแกะเล่าให้ฟัง ส่วนพระนางมารีย์ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย และยังทรงคำนึงถึงอยู่ คนเลี้ยงแกะกลับไปโดยถวายพระพรและสรรเสริญพระเจ้าในเรื่องต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ยินและได้เห็นตามที่ทูตสวรรค์บอกไว้”

ไตร่ตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. ใครจำชื่อพระจักรพรรดิได้บ้าง(พระจักรพรรดิออกัสตัส)
2. ใครเป็นผู้ว่าราชการ(คีรีนีอัส)
3. โยเซฟสืบเชื้อสายมาจากตระกูลอะไร(ราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด)
4. โยเซฟกับพระแม่มารีย์เดินทางไปเมืองเบธเลเฮมทำไม(จดทะเบียนสำมะโนประชากร)
5. ทำไมพระแม่มารีย์ให้กำเนิดพระเยซูเจ้า แล้ววางไว้ในรางหญ้า(เพราะไม่มีที่พักในโรงแรมเลย จึงต้องอาศัยอยู่ในที่เลี้ยงสัตว์เล็ก ๆ)
6. ใครเป็นคนกลุ่มแรกที่ได้รับข่าวดีเรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้า(คนเลี้ยงแกะหรือที่เรียกว่าชุมพาบาล)
7. คนเลี้ยงแกะเมื่อได้รู้ข่าวนี้แล้วรู้สึกอย่างไร(ตกใจกลัว แต่เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของทูตสวรรค์แล้วก็มีความชื่นชมยินดี และนำข่าวดีนี้ไปบอกเล่าให้คนอื่น ๆ ฟัง)
8. ในเรื่องนี้ไม่มีใครบ้างที่มีความยินดีที่รู้ว่าพระเยซูบังเกิดมาแล้ว(ทูตสวรรค์และคนเลี้ยงแกะ)
9. แล้วเราแต่ละคนมีความยินดีไหมที่รู้ว่าพระเยซูเจ้าบังเกิดมาแล้ว

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมทูตสวรรค์และคนเลี้ยงแกะมีความยินดี
(ทูตสวรรค์ได้เป็นผู้แจ้งข่าวดีให้กับบรรดาคนเลี้ยงแกะว่า
พระผู้ไถ่ได้บังเกิดมาแล้ว ส่วนคนเลี้ยงแกะมีความยินดี
ที่ได้รับเกียรติให้เป็นบุคคลกลุ่มแรกที่ทราบข่าวดีนี้ เหมือน
กับเรา เมื่อมีคนมาบอกข่าวดีให้เรา รู้ก่อนใคร ๆ)

ประยุกต์ใช้

เมื่อคนเลี้ยงแกะได้ทราบข่าวดี เรื่องการบังเกิดของพระเยซูเจ้าแล้ว
พวกเขาได้ทำอะไร(พวกเขาได้เข้าไปในเมืองเบเลเฮม เพื่อจะได้
เห็นเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้ทราบ พวกเขาจึงรีบไปและพบ
พระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่งบรรทมอยู่ในรางหญ้า
เมื่อคนเลี้ยงแกะเห็นก็เล่าเรื่องที่เขาได้ยินมาเกี่ยวกับพระกุมาร
ทุกคนที่ได้ยินต่างประหลาดใจในเรื่องที่คนเลี้ยงแกะเล่าให้ฟัง)

เราแต่ละคน เมื่อได้ทราบข่าวดีเรื่องการบังเกิดของพระเยซูเจ้าแล้ว
เราต้องทำอะไร(ทำเหมือนกับคนเลี้ยงแกะ คือ ไปหาพระเยซูเจ้า
และไปบอกเล่าเรื่องของพระเยซูให้เพื่อน ๆ ฟัง)

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำให้เด็ก ๆ เล่นเกม “ล่าขุมทรัพย์” โดยให้ผู้นำ นำสิ่งของ
สัก 2-3 ชิ้น(ขนมก็ได้) ไปซ่อนไว้ในบริเวณที่พบปะ(ต้องทำก่อน
เด็ก ๆ จะมา) เมื่อทุกอย่างพร้อม ผู้นำให้สัญญาณและทุกคน
ไปค้นหาของในเวลา 2-3 นาที เมื่อค้นพบหมดแล้ว ให้ผู้นำถาม
ความรู้สึกรู้สึกของเด็กที่พบขุมทรัพย์นั้นว่ารู้สึกอย่างไร ถามคนที่ไม่พบ
ว่ารู้สึกอย่างไร แล้วสรุปเชื่อมโยงกับพระคัมภีร์ที่บรรดาคน
เลี้ยงแกะได้พบพระกุมารเยซู นั่นคือ ความยินดีนั่นเอง

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

เมื่อคนเลี้ยงแกะทราบข่าวว่าพระเยซูเจ้าได้บังเกิดมาแล้ว พวกเขารีบไปเฝ้าพระเยซูเจ้าที่โรงเลี้ยงสัตว์ หลังได้พบกับพระเยซูเจ้าแล้ว พวกเขาได้นำเรื่องที่ได้พบเห็นไปบอกเล่าให้ทุกคนที่พบกับความยินดี ดังนั้น ขอเสนอแนะเพื่อนำพระวาจาของพระเจ้าไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่า เราแต่ละคนจะทำตามแบบอย่างของคนเลี้ยงแกะได้อย่างไรบ้าง ให้เด็กแต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติ คนละ 1 ประการ เช่น ไปเล่าเรื่องการบังเกิดของพระเยซูเจ้าให้เพื่อนฟังอย่างน้อย 2 คน, ไปเยี่ยมเด็กที่เพิ่งคลอดในเขตวัดหรือที่โรงพยาบาล, ชวนเพื่อนไปเฝ้าศีลมหาสนิท, ช่วยกันทำความสะอาดรูปพระที่ตั้งอยู่กลางแจ้ง โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของเด็กแต่ละคนไว้เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวายน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่า การถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็กให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นเรื่องที่ทูลสววรรค์ยินดีที่ได้ทราบ การประสูติของพระเยซูกุมาร แล้วไปแจ้งข่าวแก่บรรดาคนเลี้ยงแกะ คนเลี้ยงแกะเมื่อได้เห็นด้วยตาแล้วก็ไปบอกเล่าให้ชาวบ้านฟัง เด็ก ๆ ก็เช่นกัน ต้องทำตัวเองให้เหมือนทูลสววรรค์และคนเลี้ยงแกะ โดยไปบอกเล่าเรื่องการประสูติของพระเยซูให้เพื่อน ๆ ฟัง ผู้นำ อาจจะให้เด็ก ๆ ได้ฝึกเล่าเรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้าก็ได้

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมี รายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนมกราคม ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่ให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่องานประกาศข่าวดี : เพื่อให้คริสตชนทุกนิกาย ได้มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ตามพระประสงค์ของพระเยซู คริสตเจ้า

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะให้เด็ก ๆ ทานกอนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 2

เรื่อง เรายินดีที่ได้เป็นศิษย์ ของพระเยซูเจ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเล่าเรื่องพระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์ชุดแรกสี่คนได้
2. เพื่อให้สมาชิกมีความภาคภูมิใจ และดีใจที่ได้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกไปชวนเพื่อนมาวัดในวันอาทิตย์

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์เรื่อง ทรงเรียกศิษย์ชุดแรกสี่คน(มธ. 4:18-25)
2. แผนที่แผ่นดินปาเลสไตน์สมัยพระเยซูเจ้า(แผนที่ 5 ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่)
3. เครื่องมือจับปลาของชาวประมง อาจจะเป็นแห หรือเบ็ดตกปลา หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่ท้องถิ่นมี

ขั้นตอนการ

ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำนำเด็ก ๆ ร้องเพลง “สาวกสิบสองคน” เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น

แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภุมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญาเพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้ว่าศิษย์สี่คนแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเลือกเป็นใคร มีอาชีพอะไร เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกพวกเขาแล้วพวกเขายินดีติดตามพระองค์หรือไม่ แต่ก่อนที่จะได้เรียนรู้ว่าดีนั้น ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งก่อน ว่าเราได้ทำอะไรบ้าง

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 1 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดีจำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING) ประจำเดือนของเรา วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่อง que พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์ชุดแรกสี่คน จากพระวรสารนักบุญมัทธิว 4:18-25

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์ชุดแรกสี่คน
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์ชุดแรกสี่คน

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 4:18 - 25

“ขณะที่ทรงดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตรกับอันดรูว์ น้องชายกำลังทอดแห เขาเป็นชาวประมง พระองค์ตรัสสั่งว่า “จงตามเรา มาเถิด เราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์” เปโตรกับอันดรูว์ ก็ทิ้งแหไว้ แล้วตามพระองค์ไปทันที เมื่อทรงดำเนินไปจากที่นั่น พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องอีกสองคนคือ ยากอบบุตรของเศเบดี และยอห์นน้องชาย กำลังซ่อมแหอยู่ในเรือกับเศเบดีผู้บิดา พระองค์ทรงเรียกเขา ทันใดนั้นเขาก็ทิ้งเรือและบิดา แล้วตามพระองค์ไป พระองค์เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักร ทรงรักษาโรค และความเจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน กิตติศัพท์เกี่ยวกับพระองค์เลื่องลือไปทั่วแคว้นซีเรีย ประชาชนจึงนำผู้เจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ผู้ที่ถูกความทุกข์บีบคั้น

ผู้ถูกปีศาจสิง ผู้เป็นลมบ้าหมู และผู้ที่เบ๊นง่อยมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงรักษาคณเหล่านั้นให้หายจากโรคและความเจ็บไข้ ประชาชนมากมายจากแคว้นกาลิลี จากทศบุรี จากกรุงเยรูซาเล็ม จากแคว้นยูเดีย และจากฟากโน้นของแม่น้ำจอร์แดนต่างติดตามพระองค์”

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. ให้ผู้นำถามเด็ก ๆ ว่า จำอะไรได้บ้างไหม
2. เหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกสานุศิษย์รุ่นแรกเกิดขึ้นที่ไหน(ภูเขา หรือชายฝั่งทะเลสาบ หรือในเมือง หรือในที่นา)
3. ทะเลสาบนั้นมีชื่อว่าอะไร(กาลิลี) – ถ้าผู้นำมีแผนที่ควรนำมาแสดงให้เด็ก ๆ ได้ดูด้วย
4. พี่น้องสองคนแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกมีอาชีพอะไร และกำลังทำอะไรอยู่(ชาวประมง – กำลังทอดแหอยู่) ทั้งสองคนชื่อว่าอะไร(ซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์ น้องชาย)พระเยซูเจ้าพูดอะไรกับทั้งสองคนนี้(จงตามเรา มาเถิด เราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์) ทั้งสองคนทำอย่างไรเมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกเขาเช่นนั้น(ทิ้งแหไว้ แล้วตามพระองค์ไปทันที – ถ้ามีเครื่องมือจับปลาของชาวประมง นำมาแสดงให้เด็กดูด้วย)
5. พี่น้องอีกสองคนที่พระเยซูเจ้าทรงเรียก มีชื่อว่าอะไร และกำลังทำอะไรอยู่(ยากอบบุตรของเศเบดีและยอห์น น้องชาย, กำลังซ่อมแหอยู่ในเรือ)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมพระเยซูเจ้าต้องเรียกผู้คน ให้มาร่วมงานกับพระองค์(พระเยซูต้องการให้มีคนมาร่วมงานกับพระองค์ มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวดี พระองค์ให้เกียรติแก่ผู้ร่วมงาน งานชักชวนคนมาทำความดีนั้นเป็นงานของทุกคน พระองค์ต้องการคนมาร่วมงานมาก ๆ เพื่อจะได้มีคนทำความดีมาก ๆ พระองค์ทรงสั่งไว้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติ ให้มาเป็นศิษย์ของเรา”(เทียบ มธ. 28:19) ถ้ามีคนน้อยการประกาศข่าวดีก็จะมีไม่ถึง)

ประยุกต์ใช้

เราเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าตั้งแต่เมื่อไร(เราแต่ละคนเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า ตั้งแต่เมื่อเราได้รับศีลล้างบาป และได้รับการยืนยันอีกครั้งหนึ่งในการรับศีลล้างบาป เราทุกคนจึงภูมิใจที่เราได้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เมื่อเป็นศิษย์ จึงต้องเรียนรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงกระทำอะไรบ้าง และพระองค์ปรารถนาให้เราปฏิบัติตนอย่างไร ดังนั้น เราแต่ละคนจึงจะต้องเป็นศิษย์ที่เข้มแข็งของพระองค์ เหมือนกับศิษย์รุ่นแรกทั้งสี่คนของพระเยซูเจ้า)

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำให้เด็ก ๆ เล่นเกม “ปลาเล็ก ปลาใหญ่” ให้ทุกคนอื่นเป็นวงกลม ผู้นำไปยืนอยู่ต่อหน้าสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ถ้าผู้นำบอก “ปลาใหญ่” ให้สมาชิกที่อยู่ตรงหน้านำมือทั้งสองข้างขึ้นมาหันทันฝ่ามือเข้าหากัน โดยให้มีระยะห่างระหว่างมือน้อยที่สุด(แต่ห้ามนำมือประกบกัน) คือทำตรงข้ามกับคำว่าใหญ่ ถ้าผู้นำบอกว่า “ปลาเล็ก” ให้สมาชิกที่อยู่ตรงหน้านำมือทั้งสองข้างขึ้นมาหันทันฝ่ามือเข้าหากัน โดยให้มีระยะห่างระหว่างฝ่ามือให้กว้าง ๆ คือทำตรงข้ามกับคำว่าเล็ก ผู้นำอาจจะประยุกต์ให้เหมาะสมกับพระคัมภีร์ โดยเล่าว่าเปโตรจับปลาได้มากมาย มีทั้งปลาเล็กและปลาใหญ่ แล้วเดินไปอยู่ต่อหน้าสมาชิกคนใดคนหนึ่ง พูดกับคนนั้นว่า “ปลาใหญ่” คนที่อยู่ตรงหน้าต้องทำ มือเล็ก เป็นต้น

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้ปรึกษากันว่า แต่ละคนจะไปชวนเพื่อนมาวัดในวันอาทิตย์ได้อย่างไร จะชวนใคร ก็คน แล้วให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็กให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการที่บรรดาศิษย์ได้ติดตามพระเยซูเจ้าโดยไม่ลังเล ทั้งแห่แล้วตามพระเยซูเจ้าไป เราก็เช่นเดียวกัน เราต้องติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความยินดี พระเยซูเสด็จไปที่ไหนก็ทำความดีที่นั่น

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อพระศาสนจักรและสังคม จะได้เคารพต่อปรีชาญาณและประสบการณ์ของบรรดาผู้ที่อายุอาวุโสกว่า ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส จะได้ทำงานร่วมกันด้วยใจกว้างขวาง เพื่อการประกาศข่าวดี

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยูธธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 3

เรื่อง เรารินดีที่เป็นเพื่อนกันได้ แม้ว่าเราจะมี ความแตกต่างกัน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก อธิบายความหมายเรื่องการเปรียบเทียบกับร่างกายที่อ่านจากพระคัมภีร์ได้
2. เพื่อให้สมาชิกบอกถึงความสามารถหรือความถนัดที่ตนเองมี ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากคนอื่น ๆ ได้
3. เพื่อให้สมาชิกไปทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่สัก 2 คน แล้วให้กลับมาเล่าให้สมาชิกในกลุ่มฟังว่าเพื่อนใหม่เป็นใคร มีความสามารถอะไร

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์เรื่อง “การเปรียบเทียบกับร่างกาย”(1 คร. 12:12-31)
2. กระดาษ A4 ให้เด็กคนละ 1 แผ่น พร้อมปากกา

ขั้นตอนการ

ให้การต้อนรับเด็กด้วยความยินดีผู้นำนำเด็ก ๆ ร้องเพลง “ฉันเกิดเป็นคน” ประกอบท่าทาง

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น

แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้า ให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะศึกษาคำสอนที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราโดยผ่านทางจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ให้เรามองดูร่างกายของเรา ประกอบด้วยอวัยวะอะไรบ้าง... เรามีแขน มีขา มีหู มีตา ด้วยกันทุกคนใช่ไหม แล้วเรารู้ไหมว่า อวัยวะแต่ละส่วนมีหน้าที่อะไรบ้าง แขนมีไว้ทำอะไร...ขามีไว้ทำอะไร...หูมีไว้ทำอะไร...เราจะเห็นได้ว่าอวัยวะทุกส่วนต่างมีความสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของเรา ถ้าเราขาดอวัยวะส่วนหนึ่งไป เราอาจจะใช้อวัยวะส่วนอื่นแทนได้ แต่ก็ไม่ดีเท่าอวัยวะส่วนนั้น...(ผู้นำยกตัวอย่างประกอบได้) คราวนี้เราลองมาอ่าน/ฟังพระคัมภีร์ ที่พูดถึงเรื่องอวัยวะบ้างว่า พระเยซูเจ้าต้องการบอกอะไรกับเรา แต่ก่อนที่เราจะได้รับฟังคำสอนดี ๆ นี้ ให้เราฟังเลขาของเรารายงานถึงการพบปะของเราในครั้งที่ผ่านมา ว่าเราได้ทำอะไรไปบ้าง และเราจะแบ่งปันงานที่พวกเราได้กระทำมาด้วย

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 2 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดีจำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเราวันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องการที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่าเราแต่ละคน เปรียบเหมือนอวัยวะของร่างกายเดียวกัน เรามีความแตกต่าง แต่ก็เป็นอย่างเดียวกัน เราจะศึกษาพระคัมภีร์จากบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว การเปรียบเทียบกับร่างกาย
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

การเปรียบเทียบกับร่างกาย

บทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1

(1 คร. 12:12-18)

“แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มีอวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่าง ๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วนก็รวมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น เสด็จพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือไทก็ตาม เราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะส่วนเดียว แต่มีอวัยวะหลายส่วน ถ้าเท้าจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่มือ จึงไม่เป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่เท้าไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายน้อยกว่าอวัยวะส่วนอื่น เพราะเป็นเพียงเท้า หรือถ้าหูจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ดวงตา จึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่ก็ไม่ได้ทำให้หูไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเลย ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นดวงตา แล้วจะได้ยินได้อย่างไร ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู แล้วจะได้กลิ่นได้อย่างไร พระเจ้าทรงจัดอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายให้อยู่ในที่ที่ทรงพระประสงค์ ถ้าร่างกายทุกส่วนเป็นอวัยวะเดียวแล้ว ร่างกายจะอยู่ที่ไหน เท้าที่เป็นอยู่ มีอวัยวะหลายส่วน แต่มีร่างกายเดียว ดวงตาพูดกับมือไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” และศีรษะก็พูดกับเท้าไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” ตรงกันข้าม ส่วนที่เราคิดว่า เป็นอวัยวะที่อ่อนแอของร่างกาย กลับเป็นอวัยวะที่จำเป็นมากกว่า อวัยวะส่วนที่เราคิดว่าไม่มีเกียรติในร่างกาย เรากลับทะนุถนอมด้วยความเคารพเป็นพิเศษ และอวัยวะที่น่าอัปอายของเรากลับได้รับการตกแต่งให้งดงามมากกว่าส่วนอื่น อวัยวะที่น่าดูอยู่แล้วไม่ต้องการตกแต่งอะไรอีก พระเจ้าทรงประกอบร่างกายขึ้น โดยให้เกียรติแก่อวัยวะที่ไม่มีเกียรติมากกว่าอวัยวะอื่น ๆ เพื่อร่างกายจะได้ไม่มีการแตกแยกใด ๆ ตรงกันข้าม อวัยวะแต่ละส่วนจะเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วย เช่นเดียวกัน ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในพระศาสนจักร คือ หนึ่งให้เป็นอัครสาวก สองให้เป็นประกาศก และสามให้เป็นผู้สอนอาจารย์ ต่อจากนั้น คือผู้มีอำนาจทำอัครรรย ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นประกาศกหรือ ทุกคนเป็นครูอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้ทำอัครรรยหรือ ทุกคนบำบัดโรคได้หรือ ทุกคนพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจหรือ ทุกคนเป็นผู้ตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นหรือ ท่านทั้งหลายจงพยายามแสวงหาพระพรพิเศษที่ประเสริฐยิ่งกว่านี้เถิด ข้าพเจ้าจะขอชี้ทางที่ดีกว่าให้ท่าน”

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. ร่างกายของเรามีอวัยวะหลายส่วน จำได้ไหมว่าพระคัมภีร์ได้พูดถึงอวัยวะอะไรบ้าง(มือ เท้า หู ตา จมูก)
2. ถ้าอวัยวะแต่ละส่วนไม่ทำงาน ร่างกายของเราจะเป็นอย่างไร(สับสน วุ่นวาย ทำอะไรไม่ได้)
3. ถ้าอวัยวะสามัคคีกันร่างกายจะเป็นอย่างไร(สุขสบาย)
4. อวัยวะอะไรที่สำคัญที่สุด(ทุกอย่างสำคัญเท่าเทียมกัน)
5. ถ้าเราโดนหนามทิ่มแทงของเรา ร่างกายของเราจะรู้สึกอย่างไร(เจ็บไปทั้งร่างกาย)
6. พระคัมภีร์บอกเราว่า ตัวของเราเป็นเหมือนร่างกายของใคร(พระเยซูคริสตเจ้า)

7. คนเรามีหน้าที่เหมือนหรือแตกต่างกัน(แตกต่างกันเหมือนอวัยวะแต่ละส่วน)
8. พระคัมภีร์พูดถึงหน้าที่อะไรบ้าง(อัครสาวก ประกาศศรัทธาจารย์ ผู้มีอำนาจทำอัครจริย ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมนักบุญเปาโล จึงเปรียบเทียบเราแต่ละคนเป็นเหมือนกับอวัยวะต่าง ๆ (เพราะเราแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน เราไม่เหมือนกัน ลองคิดดูซิเราสูงเท่ากันไหม หนักเท่ากันไหม หน้าตาเหมือนกันไหม)
- ความแตกต่างมีประโยชน์อย่างไร(แตกต่างเพื่อช่วยเหลือกัน อะไรที่เพื่อนคนหนึ่งทำได้แต่เราทำไม่ได้ เพื่อนที่ทำได้ก็ต้องเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ)
- ทำไมพระเจ้าไม่ให้เราทุกคนเหมือนกันหมด(พระคัมภีร์สอนว่าถ้าวร่างกายทั้งหมดเป็นหูนหมดเลย แล้วเราจะเอาอะไรกินข้าวหละ หมายความว่า ถ้าเราทุกคนเหมือนกันหมด สังคมของเราก็จะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป เช่น ถ้าทุกคนเก่งเรื่องปลูกข้าว แต่ไม่มีใครเก่งเรื่องเกี่ยวข้าว หรือเก่งเรื่องทำอาหาร เรามีแต่ข้าวแต่ก็กินไม่ได้ ความแตกต่างทำให้ทุกคนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีความสำคัญ มีประโยชน์ต่อกันและกัน เสริมสร้างกันและกัน)

ประยุกต์ใช้

ให้สมาชิกบอกถึงอาชีพต่าง ๆ ในสังคมว่ามีอาชีพอะไรบ้าง และอาชีพเหล่านั้นมีประโยชน์อะไร.....ที่นี่ ให้แต่ละคนลองนึกดูซิว่า ตัวของเรามีความสามารถอะไร เธอทำอะไรได้บ้าง(อ่านหนังสือเก่ง เขียนหนังสือสวย ร้องเพลงได้ ทำอาหารได้ ซักผ้าได้ เลี้ยงน้องได้ ช่วยคุณพ่อคุณแม่กวาดบ้าน ช่วยแม่ซักผ้า ฯลฯ) เราจะเห็นได้ว่า เราทุกคนมีความสามารถที่เหมือนหรือแตกต่างกัน แต่ถ้าเรา ต่างคนต่างอยู่ สังคม บ้านเรา หรือกลุ่มของเรา ก็จะไม่สงบสุข ไม่ก้าวหน้า ไม่เจริญ แต่ถ้าเราใช้ความสามารถที่แตกต่างกัน มาเสริมเติมแต่งกัน กลุ่มของเรา พระศาสนจักรของเราก็จะ เจริญก้าวหน้า เราจึงควรเป็นเพื่อนกัน ร่วมมือกัน สัมผัสสามัคคีต่อกัน เคารพกันและกัน ร่วมมือกันและกัน

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำให้เด็ก ๆ เล่นเกม “จับคู่เหมือน” ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม ผู้นำออกคำสั่งให้สมาชิกจับกลุ่มตามคำสั่ง เช่น จับคู่สองคนที่สูงเท่ากัน จับคู่สามคนที่ใส่เสื้อสีเดียวกัน จับคู่สองคนที่ทรงผมคล้ายกัน จับคู่สามคนที่บ้านอยู่ใกล้กัน ฯลฯ

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้ปรึกษากันว่า แต่ละคนจะไปทำความรู้จักเพื่อนใหม่ ได้อย่างไร แล้วให้แต่ละคนตั้งใจที่จะไปหาเพื่อนใหม่สักสองหรือสามคน พามาเข้ากลุ่มกับเรา เลขาบันทึกข้อตั้งใจของแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงิน ให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการที่เด็กแต่ละคนมีความสามารถหรือพระพรที่แตกต่างกัน ปลุกเร้าเขาให้พัฒนาพระพรนั้น และนำพระพรนั้นมารับใช้พระเจ้า บางคนอาจจะช่วยมิสซาได้ ร้องเพลงในวัดได้ จัดดอกไม้ ทำความสะอาด เปิด-ปิดหน้าต่างวัด ฯลฯ พระพรมีไว้เพื่อส่วนรวม และเน้นให้เด็ก ๆ กล้าที่จะไปผูกมิตรกับเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ให้รู้จักสร้างมนุษยสัมพันธ์

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนมีนาคม
ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : ให้ทุกวัฒนธรรมได้เคารพสิทธิสตรี

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อให้เยาวชนได้ยอมรับ
การเชื่อเชิญขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในการถวายเป็นชีวิตเพื่อการ
ประกาศข่าวดีของพระเจ้า

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 4

เรื่อง เรายินดีที่เป็นคนใจดี ไม่เห็นแก่ตัว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกบอกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของกลุ่มคริสตชนสมัยแรก และเรื่องของอานาเนียและสัปปิราผู้ไม่ซื่อตรงได้
2. เพื่อให้สมาชิกแสดงออกถึงความเป็นคนใจดี ไม่เห็นแก่ตัวกับทุกคนที่เราพบเจอ

อุปกรณ์

พระคัมภีร์เรื่อง กลุ่มคริสตชนสมัยแรก (กจ. 4:32-37; 5:1-11)

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

ฉันต้องการใจยินดี

ถ้าคุณต้องการให้เพื่อนรักคุณ	ก็ต้องยิ้มสิ...
มีใจยินดีช่วยเหลือเพื่อนเรา	ให้ทำความดี...
ถ้าคุณต้องการจิตใจยินดี	ก็ต้องให้สิ...
ยิ่งให้ยิ่งดี จิตใจเปรมปรีดี	สู่ความสำ...ราญ

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐาน ภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้ย้อนยุคไปเมื่อสองพันปีก่อนหน้านี้ เราจะได้รู้ว่า คริสตชนในยุคเริ่มแรกนั้นมีความเป็นอยู่กันอย่างไร รักกันแค่ไหน เราจะได้เล่นเกมสนุกสนานกัน เราจะได้มีโอกาสแบ่งปันงานที่เราได้กระทำให้พระเยซูเจ้า ในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระองค์ แต่ก่อนที่จะได้รับทราบข่าวดีนั้น ให้เราฟังเลขาของเรารายงาน ว่าในการพบปะกันครั้งที่แล้วเราได้ทำอะไรกันบ้าง

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อนผู้นำควรช่วย เลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อ การประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะ ทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)

- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 3 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญรายนงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของคริสตชนสมัย
เริ่มแรก และจะได้เห็นตัวอย่างของบุคคลสามคน ที่เป็นคนใจดี
และคนที่เห็นแก่ตัว จากหนังสือกิจการอัครสาวก 4:32-37
และ 5:1-11

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว กลุ่มคริสตชนสมัยแรก
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

กลุ่มคริสตชนสมัยแรก

หนังสือกิจการอัครสาวก 4:32-37; 5:1-11

กลุ่มผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่คิดว่าสิ่งที่ตนมีเป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม บรรดาอัครสาวกยังคงเป็นพยานยืนยัน ถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยเครื่องหมายอัศจรรย์ยิ่งใหญ่และทุกคนได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง ในกลุ่มของเขาไม่มีใครขัดสน ผู้ใดมีที่ดินหรือบ้านก็ขาย และมอบเงินที่ได้ให้บรรดาอัครสาวกเพื่อแจกจ่ายให้ผู้มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ ชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ บรรดาอัครสาวกเรียกเขาว่า บาร์นาบัส ซึ่งแปลว่า บุตรแห่งการให้กำลังใจ เขาเป็นคนเผ่าเลวีชาวเกาะไซปรัส เขามีที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งเขาขายนำเงินมามอบให้บรรดาอัครสาวกด้วย

ชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียมีภรรยาชื่อสัปฟิราขายที่ดินของตน เขายักยอกเงินส่วนหนึ่งไว้โดยที่ภรรยาเห็นด้วย แล้วจึงนำเงินส่วนที่เหลือมอบให้บรรดาอัครสาวก เปโตรจึงถามว่า “อานาเนีย ทำไมซาตานเข้าสิงในใจของท่าน ให้กล่าวมุสาต่อพระจิตเจ้าและยักยอกเงินจากราคาที่ดินไว้ส่วนหนึ่งเล่า ที่ดินเป็นของท่านอยู่ก่อนที่จะขายมิใช่หรือ และเมื่อขายแล้ว ท่านมีสิทธิ์ที่จะเก็บเงินไว้ใช้ตามใจมิใช่หรือ ท่านคิดจะทำเช่นนี้ได้อย่างไร ท่านมิได้กล่าวมุสาต่อมนุษย์ แต่กล่าวมุสาต่อพระเจ้า” เมื่ออานาเนียฟังถ้อยคำเหล่านี้ก็ล้มลงสิ้นใจ ทุกคนที่รู้เรื่องนี้ต่างมีความกลัวอย่างยิ่ง คนหนุ่มบางคนจัดการห่อศพของเขาและนำไปฝัง หลังจากนั้นประมาณสามชั่วโมง ภรรยาของเขาก็มาถึงโดยไม่รู้เรื่องที่เกิดขึ้น เปโตรจึงถามนางว่า “บอกเราตามตรงนะ ท่านทั้งสองขายที่ดินได้เงินเท่านี้จริงหรือ” นางตอบว่า “ถูกแล้ว ได้เท่านี้” เปโตรจึงพูดว่า “ทำไมท่านทั้งสองจึงตกลงกันที่จะทดลองพระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าเล่า ฟังซิ เท้าของผู้ที่ฝังสามีของท่านอยู่ที่ประตูแล้ว

เขาจะนำท่านไปฝังด้วย” ทันใดนั้นเอง นางก็ล้มลงแทบเท้าของเปโตร และสิ้นใจ เมื่อคนหนุ่มเข้ามา ก็พบว่านางตายแล้ว จึงนำศพของนางไปฝังไว้เคียงข้างสามี พระศาสนจักรทั้งหมด รวมทั้งทุกคนที่รู้เรื่องนี้ จึงมีความกลัวอย่างยิ่ง”

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. กลุ่มผู้มีความเชื่อหรือคริสตชนในยุคแรกนั้นมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันหรือต่างคนต่างอยู่(เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)
2. พวกเขาทำอย่างไรเพื่อแสดงความรักกัน(พวกเขาไม่คิดว่าสิ่งที่ตนมีเป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม)
3. ประชาชนคนอื่นมีความรู้สึกอย่างไรกับบรรดาคริสตชนรุ่นแรก ๆ นั้น(ทุกคนได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง)
4. ในกลุ่มคริสตชนนั้นมีคนยากจน อดตาย หรือขัดสนไหม(ไม่มี เพราะผู้ใดมีที่ดินหรือบ้าน ก็ขายและมอบเงินที่ได้ให้บรรดาอัครสาวกเพื่อแจกจ่ายให้ผู้มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ)
5. ใครที่ขายที่ดินของตนแล้วนำเงินมามอบให้บรรดาอัครสาวก(โยเซฟ ที่บรรดาอัครสาวกเรียกเขาว่า บารนาบัส)
6. ใครที่ขายที่ดินแล้วแต่ไม่ยอมนำเงินที่ได้มามอบให้อัครสาวกทั้งหมด(อานาเนียกับสัปไฟรา) เกิดอะไรขึ้นกับบุคคลทั้งสอง(ล้มลงแทบเท้าอัครสาวกและสิ้นใจตาย)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมประชาชนจึงให้ความเคารพนับถือต่อบรรดาคริสตชนสมัยเริ่มแรกนั้น(เพราะพวกเขารักกันและกัน มีอะไรที่แบ่งปันให้กัน โดยไม่เห็นแก่ตัว)
- ทำไมสองสามีภรรยาจึงต้องเสียชีวิต(เพราะพวกเขายกยอกเงินส่วนหนึ่งไว้ ไม่ยอมแบ่งปันให้คนอื่น และยังโกหกอำครสาวกว่าได้มอบเงินทั้งหมดให้อัครสาวกแล้ว)

ประยุกต์ใช้

พวกเราคิดว่าบุคคลในเรื่องนี้ ใครที่เป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ เพราะอะไร(ให้เด็ก ๆ ได้อภิปรายกัน) แล้วให้อาสาสมัครออกมาแบ่งปันต่อหน้ากลุ่มใหญ่ และให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจที่จะแสดงความรักต่อผู้อื่น เป็นต้นกับเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างจากเรา

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

“เกมคุณรักเพื่อนไหม” ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและมีหนึ่งคนอยู่กลางวง ให้คนที่อยู่ตรงกลางเดินเข้าหาสมาชิกคนใดคนหนึ่งแล้วถามว่า “เธอรักเพื่อนไหม” เมื่อได้ยินคำถามนี้ให้คนที่ถูกถามตอบว่า “รัก ยกเว้น...(คนที่ใส่เสื้อสีขาว)” เมื่อสิ้นเสียงตอบแล้วทุกคนที่ใส่เสื้อสีขาวจะต้องวิ่งสลับที่กัน ส่วนคนที่อยู่ตรงกลางให้รีบวิ่งไปยืนแทนที่เพื่อนคนที่กำลังวิ่งสลับที่กัน ใครไม่มีที่ยืนในวง ให้ไปยืนตรงกลางแล้วทำหน้าที่เป็นคนถามแทน แต่ถ้ามีคนตอบว่า “ไม่รัก” ให้เพื่อนที่นั่งข้างซ้ายและขวาของคนีที่ตอบว่า “ไม่รัก” เปลี่ยนที่กัน ส่วนคนถามให้รีบแย่งที่ของเพื่อนให้ได้เสร็จแล้วให้ผู้นำสรุปว่า เราต้องรักกัน เป็นเพื่อนกันมีอะไรต้องแบ่งปันกัน ไม่แก่งกัน เราต้องทำดีกับทุกคนไม่เลือกหน้า

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่า เราจะแสดงออกถึงความเป็นคนใจดี ไม่เห็นแก่ตัวกับเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างจากเราสัก 3 คน ได้อย่างไรบ้าง แล้วให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจ แบ่งปันกับกลุ่ม แล้วให้เลขานุการทักข้อตั้งใจของแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการเป็นคนที่มีน้ำใจดี ไม่เห็นแก่ตัว ยินดีช่วยเหลือผู้อื่น บริจาคเงินช่วยเหลือเด็กที่ยากจนกว่า ไม่โกหก เป็นต้น ในครั้งนี้ ขอให้เราตั้งใจที่จะกระทำความดีกับผู้อื่นเป็นพิเศษ กับคนที่นับถือศาสนาต่างจากเรา สัก 3 คน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้รำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนเมษายน ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป: เพื่อกณะรัฐบาลของทุกประเทศ จะได้ใส่ใจในการปกป้องดูแลสิ่งสร้างและการกระจายทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี: เพื่อพระเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพ จะทรงเพิ่มพูนความหวัง ในใจของผู้ที่ประสบความทุกข์ยาก และความเจ็บป่วย

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยูวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะครั้งที่ 5

เรื่อง เรายินดีที่ช่วยเหลือเพื่อน ๆ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้เรื่องการที่คริสตชนสมัยแรกเริ่ม ได้ช่วยเหลือพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดีย
2. เพื่อให้สมาชิกได้ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ตามที่ตนจะช่วยเหลือได้

อุปกรณ์

พระคัมภีร์เรื่อง พระศาสนจักรที่อันทิโอก กจ. 11:25-30

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ให้การต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

พระเจ้ารักเราทุกคน

** พระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักเธอ พระเจ้ารักเราทุกคน (ซ้ำ 2 รอบ)

1. เมื่อใดที่เธอเสียใจ เมื่อใดที่เธอร้องไห้
อยากให้เธอรู้ ว่ามีใคร ที่คอยปลอบใจเธอ(**)
2. เมื่อใดที่เธอหัวเราะ เมื่อใดที่เธอแจ่มใส
อยากให้เธอรู้ ว่ามีใคร ที่คอยยิ้มให้เธอ(**)
3. เมื่อใดที่เธอเป็นทุกข์ เมื่อใดที่เธอสิ้นหวัง
อยากให้เธอรู้ ว่ามีใคร ที่คอยห่วงใยเธอ(**)

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ

หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้ว่าคริสตชนสมัยก่อนนั้นพวกเขาทำอะไร เมื่อรู้ว่ามีเพื่อนพี่น้องที่ได้รับความยากลำบาก เด็ก ๆ จะได้ว่า คำว่า “คริสตชน” มาจากไหน นอกจากนี้เราจะได้สดภาวนา ได้มีโอกาสแบ่งปันงานที่เราได้กระทำเพื่อพระเยซูเจ้า ในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระองค์ แต่ก่อนที่จะได้รับทราบข่าวดีนั้น ให้เราฟังเลขาของเรารายงานว่า ในการพบปะกันเมื่อครั้งที่แล้ว เราได้กระทำอะไรบ้าง

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 4 แก่สมาชิก

- เลขาจัดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญนิกายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่องการมีน้ำใจช่วยเหลือกันและกัน
ของบรรดาคริสตชนสมัยเริ่มแรก เมื่อรู้ว่าใครมีความยากลำบาก
ก็ยินดีที่จะช่วยเหลือกัน จากหนังสือกิจการอัครสาวก 11:25-30

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว พระศาสนจักรที่เมืองอันติโอก
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

พระศาสนจักรที่เมืองอันติโอก

กิจการอัครสาวก 11:25-30

บาร์นาบัสเดินทางไปเมืองทาร์ซัสเพื่อตามหาเซาโล เมื่อพบแล้ว
ก็พามาที่เมืองอันติโอก ทั้งสองคนอยู่ร่วมกันในพระศาสนจักรที่นั่น
เป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม สักจนคนเป็นจำนวนมาก ที่เมืองอันติโอกนี้เอง
บรรดาศิษย์ได้รับชื่อว่า “คริสตชน” เป็นครั้งแรก ระหว่างนั้น ประกาศก
บางคนลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองอันติโอก คนหนึ่งในจำนวนนี้
ชื่ออากาบัสลุกขึ้นยืน พระจิตเจ้าทรงดลใจเขาให้ประกาศว่า “จะเกิด
การกันดารอาหารอย่างมากทั่วโลก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในรัชสมัยของ

พระจักรพรรดิคลาวดิอุส ศิษย์แต่ละคน จึงตัดสินใจจะส่งความช่วยเหลือให้บรรดาพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดียตามที่ตนจะช่วยให้ได้ เขาทำดังกล่าวโดยฝากเงินช่วยเหลือให้บาร์นาบัสและเปาโลนำไปให้บรรดาผู้อาวุโส”

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. บาร์นาบัสเดินทางไปหาใคร(เซาโล ต่อมาได้รับชื่อว่า เปาโล)
2. บาร์นาบัสกับเซาโลไปทำอะไรที่เมืองอันติโอก และอยู่ที่นั่นนานเท่าไร(ทำงานประกาศข่าวดีของพระเจ้าที่เมืองอันติโอกเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม และได้สั่งสอนคนเป็นจำนวนมาก)
3. ที่เมืองอันติโอกนี้เองบรรดาศิษย์ได้รับชื่อว่าอะไร(คริสตชนเป็นครั้งแรก)
4. ใครเป็นผู้ประกาศคำทำนายว่า จะเกิดการกันดารอาหารทั่วโลก(อาคาบัส)
5. เมื่อศิษย์แต่ละคนรู้ว่านี่พวกเขาทำอะไร(ตัดสินใจจะส่งความช่วยเหลือให้บรรดาพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดียตามที่ตนจะช่วยให้ได้ เขาทำดังกล่าวโดยฝากเงินช่วยเหลือให้บาร์นาบัสและเปาโลนำไปให้บรรดาผู้อาวุโส)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมคริสตชนในสมัยนั้น เมื่อรู้ว่าพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดียจะต้องอดอยาก ไม่มีอาหารกิน จึงได้ช่วยเหลือ(เพราะพวกเขารักกันและกัน)

ประยุกต์ใช้

เรารู้ใหม่ว่ามีเด็ก ๆ ในหลาย ๆ ประเทศไม่มีอาหารกิน เพราะความยากจน เด็ก ๆ หลายประเทศต้องอยู่ในภัยอันตรายของสงคราม เด็กบางคนต้องเป็นเด็กกำพร้า เด็กบางคนไม่มีที่อยู่อาศัย ต้องนอนตามท้องถนน เด็ก ๆ เหล่านี้เป็นพี่น้องกับเรา เป็นบุตรของพระเจ้าเช่นเดียวกับเรา เราจะทำอย่างไรเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ลำบากกว่าเราได้บ้าง(ให้เด็ก ๆ ได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะ)

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

วันนี้เราจะงดการเล่นเกมนสนุกสนานกัน แต่อยากให้เราได้ภาวนาขอพระเจ้า เพื่อให้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจน เราจะสวดวันทามารีย์ 10 บทถวายแด่พระเจ้า

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่าเราจะช่วยเหลือคนอื่น ๆ ลึก 3 คน ได้อย่างไรบ้าง แล้วให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจ แบ่งปันกับกลุ่ม แล้วให้เลขานุการที่ข้อตั้งใจของแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บงูทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบุญให้เรียบบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการเป็นคนที่มีน้ำใจดี ไม่เห็นแก่ตัว ยินดีช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง บริจาคเงินช่วยเหลือเด็กที่ยากจนกว่า

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อสื่อมวลชนจะได้เป็นเครื่องมือรับใช้ความจริงและสันติภาพ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อวอนขอพระแม่มาเรีย ดวงดาราแห่งการประกาศข่าวดี ได้โปรดทรงนำพระศาสนจักร ในการประกาศพระคริสตเจ้าแก่ชนทุกชาติ

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยูเรธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 6
เรื่อง เรารียนดีที่ได้อ่านพระคัมภีร์
และนำไปปฏิบัติ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ชีวิตของทีโมธี ที่เรียนพระคัมภีร์ตั้งแต่วัยเด็ก
2. ให้สมาชิกกำหนดการอ่านพระคัมภีร์ประจำวันวันละ 1 บท
3. แนะนำเพื่อนให้รู้จักและอ่านพระคัมภีร์

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ นักบุญเปาโลได้สอนลูกศิษย์ของท่านในเรื่องการประกาศข่าวดี 2 ทธ. 3:14-17
2. รหัสพระคัมภีร์ 5 รหัส เพื่อฝึกสมาชิก

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

พระวาจาประทับอยู่ในใจ

พระวาจาประทับอยู่ในใจ ลูกจะไม่ยอมทำความบาป
ลูกจะไม่ยอม ลูกจะไม่ยอม ให้บาปมาครอบครองดวงใจ

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้ว่าพระคัมภีร์มีความสำคัญอย่างไรต่อชีวิตของคริสตชน และการเป็นธรรมทูตของเรา โดยศึกษาจากคำสอนของนักบุญเปาโลที่มอบให้ศิษย์ของท่านที่ชื่อทิโมธี นอกจากนั้น เราจะได้เล่นเกม ได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็นธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้กระทำในการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 5 แก่สมาชิก

- เลขาจัดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้ เราจะได้เรียนรู้ว่านักบุญเปาโลสอนลูกศิษย์ของท่านอย่างไร
ในเรื่องการประกาศข่าวดี ในบทจดหมายถึงทิโมธี ฉบับที่ 2
(2 ทธ. 3:14-17)

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว กลุ่มคริสตชนสมัยแรก
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

ข่าวดีจากบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงทิโมธี ฉบับที่ 2

(2 ทธ. 3:14-17)

ท่านจงมั่นคงในคำสอนที่ท่านได้เรียน และมีความเชื่อมั่นแล้ว
ท่านก็รู้ว่าท่านเรียนรู้จากผู้ใด ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ท่านรู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งช่วยท่านให้มีความเฉลียวฉลาด เพื่อรับความรอดพ้นโดยอาศัยความเชื่อ
ในพระคริสตเยซู ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ ได้รับการดลใจจากพระเจ้า
และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข และ
อบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อม
และพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

1. ทิโมธีได้เรียนคำสอนตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ เหมือนเราหรือไม่ว่
(ได้เรียนจากยายและแม่ของเขา(เทียบ 2 ทธ. 1:5) นักบุญ
เปาโลจึงบอกให้ทิโมธีมั่นคงในคำสอนที่เขาได้เรียน และมึ
ความเชื่อมั่นแล้ว และยังบอกอีกว่า ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก
ท่านรู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งช่วยท่านให้มีความ
เฉลียวฉลาดเพื่อรับความรอดพ้น โดยอาศัยความเชื่อใน
พระคริสตเยซู)
2. ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการคลุจจากใคร(พระเจ้า)
มีประโยชน์เพื่ออะไร(สั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือน ให้ปรับปรุง
แก้ไขและอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมคือเป็นคนดี)
3. จุดประสงค์ของการอ่านพระคัมภีร์คืออะไร(เพื่อให้คน
ของพระเจ้า จะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการ
ดีทุกอย่าง 2 ทธ. 3:14-17)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมเราจึงต้องเรียนคำสอนและพระคัมภีร์ตั้งแต่วัยเด็ก
(เพราะเราเป็นลูกของพระเจ้า เราจึงต้องเรียนรู้จักพระเจ้า
เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงสอนเราให้ปฏิบัติตนอย่างไร ถึงจะ
ได้เป็นคนดีและเอาตัวรอดไปสู่สวรรค์, การเรียนรู้ตั้งแต่เด็ก
ทำให้เรามีนิสัยที่ดี, ทำให้รู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น, ทำให้มี
หลักในการดำเนินชีวิต ฯลฯ)

ประยุกต์ใช้

ในการปฏิบัติให้แต่ละคนเปิดพระคัมภีร์ แล้วเลือกข้อความจากพระคัมภีร์ในตอนที่ชอบ เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น มัทธิว 5:38-48 เรื่องการตอบโต้คนที่ทำไม่ดีกับเรา การให้อภัย การรักศัตรู บทที่ 6 การให้ทาน การอธิษฐานภาวนา บทที่ 7 อย่าตัดสินผู้อื่น ฯลฯ (ให้ผู้นำเลือกพระคัมภีร์ตอนที่เหมาะสม)

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

วันนี้เราจะเล่นเกมตัวเลขในพระคัมภีร์กัน ผู้นำจะเล่าเรื่องพระคัมภีร์ แล้วให้เด็ก ๆ ทำตามคำสั่งของผู้นำ เช่น พระคัมภีร์ของคาทอลิกประกอบด้วย 2 ภาคใหญ่ ๆ คือ พันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่ ให้เรารวมกลุ่ม 2 คน ใครช้าถือว่าแพ้

- ให้เรารวมกลุ่มตามจำนวนของศิษย์รุ่นแรกของพระเยซู(4 คน)
- ให้เรารวมกลุ่มตามจำนวนวันที่พระเจ้าทรงสร้างโลก(6 วัน)
- ให้เรารวมกลุ่มตามจำนวนอัครสาวกหารด้วยสี่(3 คน) ฯลฯ

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่า เราจะชวนเพื่อนให้อ่านพระคัมภีร์ได้อย่างไร และให้แต่ละคนเลือกพระคัมภีร์สักตอนหนึ่งไปปฏิบัติ โดยแบ่งปันกับกลุ่ม แล้วให้เลขาบันทึกไว้เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก

ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวายเป็นบุญ และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบุญซีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อาวาต

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน และการนำเอาพระคัมภีร์ที่ได้อ่านนั้นไปปฏิบัติตาม

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนมิถุนายน ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อผู้ที่ทำงานจะได้รับการช่วยเหลือ และได้งานทำ ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อทวีปยุโรป ได้หันกลับมาศรัทธาต่อพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง โดยอาศัยแบบอย่างของบรรดาผู้ที่มีความเชื่อ

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 7

เรื่อง เรายินดีที่ได้สวดภาวนา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกการสวดภาวนาจากใจ
2. เพื่อให้สมาชิก ชวนเพื่อนสวดภาวนาจากใจอย่างน้อย 1 คน

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ กิจการอัครสาวก 1:12– 4, 23–26
2. รูปของพระเยซูเจ้า
3. กระดาษเขียนคำภาวนา ปากกา

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

เพลงภาวนา

1. สรรเสริญ สรรเสริญ สรรเสริญพระในยามเช้า
สรรเสริญพระในยามค่ำ
สรรเสริญ สรรเสริญ สรรเสริญพระทุกเวลา
2. ขอบคุณ ขอบคุณ ขอบคุณพระในยามเช้า
ขอบคุณพระในยามค่ำ ขอบคุณ ขอบคุณพระทุกเวลา
 (วอนขอ... ขอโทษ... นำไปร้องแทนคำที่ขีดเส้นใต้)

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
 หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
 (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องการภาวนาของเราคริสตชน การภาวนามีสองรูปแบบใหญ่ ๆ คือ การภาวนาตามบทสวดทางการของพระศาสนจักรกับภาวนาจากใจ ซึ่งในวันนี้ เราจะฝึกหัดการภาวนาจากใจ นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกม ได้บริจาคเงินเล็กน้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็นธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้กระทำการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)

- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 6 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญวิทยากรงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่องการภาวนาจากใจ เราจะศึกษาจาก
ตัวอย่างของบรรดาอัครสาวก ที่ร่วมภาวนากันอย่างสม่ำเสมอ
จากหนังสือกิจการอัครสาวก 1:12-14 ; 23-26

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราวของบรรดาอัครสาวกที่ภาวนาร่วมกัน
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

บรรดาอัครสาวกภาวนาร่วมกัน

หนังสือกิจการอัครสาวก 1:12-14 ; 23-26

บรรดาอัครสาวกเดินทางจากภูเขาที่เรียกว่า “ภูเขามะกอกเทศ”
กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ภูเขานี้อยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม เป็นระยะทาง
ที่เดินได้ในวันสัปดาห์เดียว เมื่อเข้าไปในเมืองแล้ว เขาขึ้นไปยังห้องชั้นบน
ซึ่งเคยเป็นที่พักของเขา อัครสาวกเหล่านั้นคือเปโตร ยอห์น ยากอบ
อันดรูว์ ฟิลิป โทมัส บาร์โธโลมิว มัทธีว ยากอบบุตรของอัลเฟอัส ซีโมน
ผู้เป็นชาตินิคมและยูดาสบุตรของยากอบ ทุกคนรวมอธิษฐานภาวนา

สม่าเสมอ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์
พระมารดาของพระเยซูเจ้าและพี่น้องของพระองค์

(ภาวนาากอนที่จะกระทำเรื่องที่สำคัญ ในที่นี้คือการเลือกตั้ง
อัครสาวกใหม่แทนยูดาส)

ผู้ที่มาชุมนุมกันเสนอชื่อชายสองคน คือโยเซฟที่เรียกว่าบาร์ซบััส
หรือยูลทัส และอีกคนหนึ่งชื่อมัทธิอัส เขาทั้งหลายอธิษฐานภาวนาว่า
“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของมนุษย์ทุกคน
ขอทรงแสดงให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้ว่า พระองค์ทรงเลือกคนใดในสอง
คนนี้ ให้รับหน้าที่รับใช้เป็นอัครสาวกแทนยูดาส ที่จะทิ้งหน้าที่นี้เพื่อไป
ตามวิถีทางของตน” เขาจึงจับสลากระหว่างสองคนนี้ และจับสลากได้
มัทธิอัส มัทธิอัสจึงได้เข้าร่วมคณะกับอัครสาวกสิบเอ็ดคน

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

- บรรดาอัครสาวกได้กระทำอะไร เมื่อเดินทางกลับมายัง
กรุงเยรูซาเล็ม (เมื่อเข้าไปในเมืองแล้ว เขาขึ้นไปยังห้องชั้น
บนซึ่งเคยเป็นที่พักของเขา เพื่อร่วมกันอธิษฐานภาวนา)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมบรรดาอัครสาวก จึงได้รวมใจกันอธิษฐานภาวนา
อย่างสม่ำเสมอ(เพราะพวกเขามีความรักต่อพระเจ้า
เหมือนกัน เมื่อพวกเขาคิดถึงพระเจ้าหรือพระเยซูเจ้า
พวกเขาก็จะร่วมกันภาวนา การภาวนาทำให้พวกเขามี
กำลังใจ ที่ดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า

มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักกันและกัน และเมื่อเวลาที่พวกเขามีความต้องการ ที่จะกระทำอะไรที่ยากเกินความสามารถ หรือต้องกระทำเรื่องอะไรที่สำคัญ พวกเขาจะมาอยู่รวมกันและอธิษฐานภาวนา)

ประยุกต์ใช้

การภาวนาจากใจ เป็นการภาวนาที่ออกมาจากใจของผู้ภาวนา ซึ่งแสดงออกด้วยคำพูดของตนเอง จากบทเพลงที่เราได้ร้องกัน เมื่อตอนเริ่มต้น เป็นจุดประสงค์ของการภาวนา ซึ่งประกอบด้วย สรรเสริญ ขอบคุณ วอนขอ และขอโทษ

สรรเสริญ หมายถึง การยอมรับความดี ความยิ่งใหญ่ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่น เมื่อเรากล่าวสรรเสริญเพื่อนว่า เธอเก่งจริง ก็หมายความว่าเรายอมรับความเก่งของเพื่อน แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว เมื่อเราเห็นความสวยงาม หรือ ความดีงามต่าง ๆ เราก็สรรเสริญพระเจ้าในฐานะที่พระองค์ ทรงประทานสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นให้แก่เรา

ขอบคุณ เรา “ขอบคุณ” เมื่อมีใครให้สิ่งของกับเรา หรือมีบุญคุณกับเรา เช่นเดียวกัน เราขอบคุณพระเจ้า ที่ให้ชีวิตกับเรา ให้ความสามารถต่าง ๆ กับเรา ให้เรามีพ่อแม่พี่น้องที่ดี

วอนขอหรือร้องขอ เรา “วอนขอหรือร้องขอ” เมื่อเรา มีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากพ่อแม่ เช่นเดียวกัน เมื่อเรามีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นต้น ความต้องการที่จะเป็นคนดี ต้องการที่จะเอาชนะนิสัยที่ไม่ดี ต้องการให้มีความเชื่อศรัทธามาก ๆ ต้องการเอาวิญญาณรอดไปสวรรค์ เราต้องวอนขอพระพรจากพระเจ้า

ขอโทษ เรา “ขอโทษ” พ่อแม่หรือเพื่อน ๆ เมื่อเราทำความผิด เช่นเดียวกัน เมื่อเราทำบาปเราทำผิดต่อพระเจ้า เราจึงต้องขอโทษพระเจ้า ให้พระเจามีเมตตาต่อเรา

ต่อไปนี้ ให้เราแต่ละคน ได้เขียนคำภาวนา สรรเสริญพระเจ้า หรือขอบคุณพระเจ้า หรือวอนขอพระพร หรือขอโทษพระเจ้า ลงในกระดาษ เลือกภาวนาตามความต้องการ โดยเริ่มต้นด้วยคำว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ลูก.....(เขียนเรื่องที่ต้องการบอกพระเจ้า).....ทั้งนี้ อาศัยพระบาปของพระเยซูคริสต์เจ้า อาแมน”

เสร็จแล้วให้นั่งต่อหน้าพระรูปของพระเยซู แล้วให้ผลัดกันภาวนาโดยการอ่านคำภาวนาที่แต่ละคนได้เขียน

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เราจะฝึกสมาธิกันด้วยเกม “แม่น้ำกับขึ้นฝั่ง” ให้สมาชิกยืนเป็นวงกลม หรือเป็นแถวก็ได้ ถ้าผู้นำออกคำสั่ง “แม่น้ำ” ให้ทุกคนกระโดดไปข้างหน้า 1 ก้าว ถ้าผู้นำบอก “ขึ้นฝั่ง” ให้ทุกคนกระโดดถอยหลัง 1 ก้าว ความสนุกจะขึ้นอยู่กับผู้นำในการสั่งผู้เล่นคนใดทำผิดต้องถูกคัดออก คนที่เหลือสุดท้ายเป็นผู้ชนะ

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่า เราจะสวดภาวนาจากใจให้กับใคร หรือเพื่อจุดประสงค์อะไร และเราจะสอนเพื่อนให้สวดภาวนาได้อย่างไร ให้แต่ละคนแบ่งปันกับกลุ่ม แล้วให้เลขาบันทึกไว้ เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการภาวนาจากใจและสอนเพื่อนให้ภาวนาในยามที่มีความต้องการ

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกรกฎาคม
ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อการกีฬา จะเป็นโอกาสในการส่งเสริม
การพัฒนาและความเป็นพี่เป็นน้องของมนุษยชาติ
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อวอนขอพระจิตเจ้า
ทรงสนับสนุน ช่วยเหลืองานของบรรดาสมรวาสผู้ประกาศข่าวดี
ในประเทศที่ยากจนที่สุด

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 8

เรื่อง เรายินดีที่ได้พบดี ๆ กับเพื่อน ๆ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกใช้คำพูดที่สุภาพกับทุก ๆ คน
2. เพื่อให้สมาชิกเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้คำพูดที่สุภาพกับเพื่อน

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

ทักทาย

ฉันและเธอเจอกัน แทบทุกวันเลยเออ
เมื่อเจอกันเราทักกัน เพื่อสวัสดีตรี
ยิ้มให้กันทีไร สุขฤทัยเปรมปรีดี
รีบพูดจาพาที สวัสดิ์ ลาก่อน

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้
เพื่อจะได้อยู่กับพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์
ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น
แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้อยู่กับพระเยซูเจ้า
ให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา

เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องการใช้คำพูด ก่อนอื่นเราต้องขอบคุณพระเจ้า ที่ให้เราทุกคนสามารถพูด และสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้ เพราะยังมีเพื่อนอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถพูดได้ เมื่อเราสามารถพูดได้ ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะมีความสุข เพราะบางครั้งเราอาจจะใช้คำพูดของเราในทางที่ไม่ดี หรือพูดแล้วทำให้คนอื่นเสียใจ ดังนั้น เราจะมาเรียนรู้กันว่าเราในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า ควรจะใช้คำพูดอย่างไร นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกม ได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็นธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่น ให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้กระทำในการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 7 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญฎิกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่องการใช้คำพูด เราจะศึกษาจากพระคัมภีร์
และคำสอนของพระศาสนจักร

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราว การใช้คำพูด
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำ
ถามคำถามให้สมาชิกตอบ

พระวาจาของพระเจ้าเรื่องการใช้คำพูด

“ผู้ใดกล่าวแก่พี่น้องว่า โอ้โง่ ผู้นั้นจะต้องขึ้นศาลสูง ผู้ใดกล่าว
แก่พี่น้องว่าโอ้โง่บัดซบ ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงไฟนรก”(มัทธิว 5:22)

“ท่านยังได้ยินคำกล่าวแก่คนโบราณว่า อย่าผิดคำสาบาน แต่จง
ทำตามที่ได้สาบานไว้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า”(มัทธิว 5:33)

“ท่านจงกล่าวเพียงว่า ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’ ที่เกินไปนั้นมาจาก
ปีศาจ”(มัทธิว 5:37)

“ดังนั้น ท่านจงเลิกมุสา”(เอเฟซัส 4:25)

“เราต้องละความชั่วทั้งหมด คือ การหลอกลวง ความเจ้าเล่ห์
การอิจฉา การนินทา และการใส่ความ”(1เปโตร 2:1)

ไตร่ตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

- พระคัมภีร์ที่เราเพิ่งได้ฟัง สอนเรื่องการใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมอะไรบ้าง(ค่าคนอื่นว่าโง่ การไม่ถือตาม คำสัญญาหรือสาบานกับพระเจ้า การโกหก การหลอกลวง การคดโกง การอิจฉา การนินทา)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- การที่พระคัมภีร์บอกว่า “ท่านจงกล่าวเพียงว่า ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’ ที่เกินไปนั้นมาจากปีศาจ”(มัทธิว 5:37) หมายความว่าอย่างไร(ให้เราพูดแต่ความจริง ถ้าเราไม่พูดความจริง เท่ากับว่าเราได้เป็นสมุนของปีศาจ หรือรับใช้ปีศาจ ซึ่งเป็นเจ้าชายแห่งการโกหก และการโกหกทำให้เกิดผลร้ายมากมาย เช่น การกลั่นแกล้งด้วยความไม่ยุติธรรม การฉ้อโกง การใส่ร้ายกัน การทำลายชื่อเสียงกัน)

ประยุกต์ใช้

คำสอนของพระศาสนจักรในเรื่องพระบัญญัติ 10 ประการ ให้เราท่องพร้อมกัน และพิจารณาดูซิว่า เรื่องการใช้คำพูดอยู่ในพระบัญญัติข้อไหน(ข้อ 8 อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น) เรื่องการใช้คำพูดที่ผิด ๆ คำสอนพระศาสนจักรได้ระบุเรื่องที่เราต้องระมัดระวังตัวดังนี้ การเป็นพยานเท็จ การไม่ปฏิบัติตามคำปฏิญาณต่อพระเจ้า การดวนตัดสิน การนินทา การใส่ความ การประจบประแจง การพูดโอ้อวด หรือการคุยโต(คำสอนพระศาสนจักร ข้อ 2475-2487) ให้ผู้นำอธิบาย และยกตัวอย่างคำพูดที่ไม่ดี และให้สมาชิกได้ยกตัวอย่างคำพูดที่ดี ๆ ที่ควรพูดต่อกัน

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เล่นเกม “จับให้ได้ว่าโกหก” ให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตน ด้วยข้อมูล 5 ประการ ให้เป็นข้อมูลที่เป็นความจริง 3 ประการ เป็นเท็จ 2 ประการ แล้วให้เพื่อน ๆ ทายว่า ข้อมูลใดที่เป็นความจริง และข้อมูลใดเป็นเท็จ ใครโกหกได้แนบเนียนไม่มีใครทายถูก ได้รางวัลจอมโกหกไปครอง

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่า แต่ละคนจะปรับปรุงตนในเรื่อง การใช้คำพูดอย่างไร พิจารณาตัวเองว่า มีคำพูดไม่ดีที่เรามักติดปาก หรือมีคำพูดหยาบคายไม่เหมาะสมบ้างหรือไม่ เราจะแก้ไขอย่างไร ควรฝึกการพูดคำว่า ขอขอบคุณ ขอโทษให้ติดปาก เป็นต้น ให้แต่ละคนแบ่งปันข้อตั้งใจ แล้วให้เลขาบันทึกไว้เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการใช้คำพูดที่เหมาะสมกับทุก ๆ คน และให้เป็นตัวอย่างที่ดีกับเพื่อนในเรื่องการพูดจา

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อบรรดาผู้อพยพที่ต้องละทิ้งบ้านเมืองของตนเพราะเหตุการณ์ความรุนแรง ให้ได้รับการต้อนรับด้วยใจกว้างขวาง และได้รับการคุ้มครองในเรื่องสิทธิต่าง ๆ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อคริสตชนในทวีปโอเชียเนียได้ประกาศความเชื่อด้วยความชื่นชมยินดี แก่ประชาชนในภูมิภาคนี้

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 9
เรื่อง เรายินดีที่ได้รู้จักเพื่อน
ที่นับถือศาสนาต่างจากเรา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องศาสนาของเพื่อนที่นับถือต่างจากตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกร่วมมือกันนำหลักธรรมของศาสนามาปฏิบัติจริงในชีวิต

อุปกรณ์ ภาพศาสนาสำคัญ ๆ ในประเทศไทย

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว

1. โลกมีความขึ้นบานและมีความกังวล
บางครั้งมีความหวัง บางครั้งมีความกลัว เรามีส่วนได้สัมผัส
เพราะเราได้เรียนรู้ โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว
2. มีดวงจันทร์ดวงเดียว พระอาทิตย์ดวงเดียว
เพียงรอยยิ้มนิดเดียว ก็เป็นมิตรไมตรี แม้เขาจะขวางกั้น
ถึงไพศาลของทะเล ก็เป็นเพียงโลกใบนิดเดียว
(รับ) โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว
โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว โลกของเรานี้เล็กนิดเดียว

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้
เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์
ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น
แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้า
ให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา
เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์
และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐาน
ภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูก
ทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องเรายินดีที่ได้รู้จักเพื่อนที่นับถือศาสนา
ต่างจากเรา ใครมีเพื่อนที่นับถือศาสนาพุทธบ้าง(ยกมือขึ้น) ใครมี
เพื่อนนับถือศาสนาอิสลามบ้าง(ยกมือขึ้น) ใครมีเพื่อนนับถือศาสนา
อื่น ๆ ที่ไม่ได้พูดถึงบ้าง(ยกมือขึ้น) ประเทศไทยของเรา มีศาสนา
ที่มีคนนับถือใหญ่ ๆ แบ่งออกเป็น 4 ศาสนา คือ พุทธ ซึ่งเป็น
ศาสนาประจำชาติไทย อิสลาม คริสต์ และพราหมณ์-ฮินดู
ประเทศไทยโชคดีที่ไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกันระหว่างศาสนา
เราจะได้เรียนรู้จักศาสนาของเพื่อน นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกม
ได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็น
ธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้
กระทำการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 8 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดีจำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่อง เรายินดีที่ได้รู้จักเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างจากเรา โดยศึกษาคำสอนของพระศาสนจักร ในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนที่นับถือศาสนาอื่น

คำสอนของพระศาสนจักร

เรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนที่นับถือศาสนาอื่น

คำสอนพระศาสนจักรมีหลักคิดถึงคนที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ว่า “ส่วนผู้ที่มิได้รับการประกาศข่าวดี ซึ่งอยู่ในรูปแบบ(ของศาสนา)ต่าง ๆ กันออกไป เขาเหล่านั้นก็ถือว่าได้รับการกำหนดให้เข้ามาเป็นประชากรของพระเจ้าเช่นกัน”(LG ข้อ 16)

หมายความว่า เราคริสตชนทุกคน จะต้องเป็นเพื่อนที่ดีกับเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างไปจากเรา เพราะทุกคนไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ต่างก็เป็นประชากรของพระเจ้าด้วยกันทั้งนั้น

ความสัมพันธ์กับชาวมุสลิม พระศาสนจักรสอนว่า “แผนการแห่งความรอดครอบคลุมไปถึงผู้ที่ยอมรับนับถือพระผู้สร้าง กลุ่มแรกสุดก็มีชาวมุสลิม ซึ่งประกาศยืนยันความเชื่อของท่านอับราฮัม และร่วมกับเราในการนมัสการบูชาพระเจ้าหนึ่งเดียว ผู้มีพระทัยเมตตา และจะเสด็จมาพิพากษามนุษย์ทั้งหลายในวันสุดท้าย”(LG ข้อ 16)

ความสัมพันธ์กับศาสนาพุทธ พระศาสนจักรได้สอนในเรื่องความสัมพันธ์กับศาสนาอื่น ๆ ว่า “พระศาสนจักรยอมรับการแสวงหาพระเจ้าของเขา เป็นพระเจ้าที่ไม่มีใครรู้จักแต่อยู่ไกล ๆ ในเมื่อเป็นพระองค์ที่ประทานชีวิต ลมปราณ และทุกสิ่งแก่มนุษย์ทุกคน และในพระองค์ ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอด แม้ว่าการแสวงหาดังกล่าว ‘จะยังอยู่ในเงามืดและภายใต้ภาพลักษณ์ต่าง ๆ’

ดังนั้น พระศาสนจักรจึงพิจารณาทุกสิ่งที่เป็นความดีและความจริง ซึ่งอาจจะพบได้ในศาสนาเหล่านั้น ในฐานะเป็นการเตรียมรับพระวรสาร และเป็นของขวัญจากองค์ผู้ประทานความสว่างแก่มนุษย์ทุกคน เพื่อว่าในที่สุด เขาจะได้มาซึ่งความจริง(เทียบ คำสอนข้อ 841-843)

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำคำสอนตอนที่สำคัญ ๆ)

- พระศาสนจักรให้เราเคารพทุก ๆ ศาสนาหรือไม่(ให้เราเคารพทุกศาสนา เพราะทุกคนไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดต่างเป็นประชากรของพระเจ้าด้วยกันทั้งนั้น)
- พระศาสนจักรให้เราคริสตชนเรียนรู้คำสอนที่ดี และมีประโยชน์จากศาสนาอื่น ๆ หรือไม่(ให้เรียนรู้ เพราะถือว่าเป็นของขวัญจากพระเจ้า)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ถ้าคนที่นับถือศาสนาต่างกัน ไม่เรียนรู้หรือไม่ยอมรับจักกันและกัน สังคมจะเป็นอย่างไร(ต่างคนต่างอยู่ ไม่ช่วยเหลือกัน ไม่เข้าใจกันและกัน)
- ถ้าทุกคนในสังคมแม้นับถือศาสนาต่างกันแต่เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน สังคมนั้นจะเป็นอย่างไร(มีความสุข พึงพาอาศัยกัน ช่วยเหลือกัน สามัคคีกัน)

ประยุกต์ใช้

- ให้สมาชิกลองบอกว่า ข้อดีของคนที่นับถือศาสนาพุทธมีอะไรบ้าง (จดคำตอบบนกระดาน)
- ให้อ่านข้อดีของเพื่อนที่นับถือศาสนาอิสลาม (จดคำตอบบนกระดาน)
- เราสามารถนำข้อดีของเพื่อน ๆ ที่นับถือศาสนาอื่นมาใช้ในชีวิตของเราได้อย่างไร(ให้อภิปรายกัน และให้เลขaban ทักไว้)

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้ทุกคนเล่นเกมเครื่องจักรมนุษย์ โดยแบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่ม 3-4 กลุ่ม(แล้วแต่จำนวน) แล้วให้แต่ละกลุ่มรวมกันทำเป็นเครื่องยนต์กลไก หรืออะไรก็ได้ภายใน 2 นาที เช่น ให้รวมกลุ่มกันทำเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้ร่างกายของสมาชิกในกลุ่มสร้างเป็นเครื่องคอมฯ หรือให้เป็นรถจักรยาน รถไฟ ไทโรลท์ที่มีล้อถือ ฯลฯ กลุ่มใดที่สร้างสรรค์มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกปรึกษากันว่า แต่ละคนจะไปหาเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างจากเรา เพื่อสัมภาษณ์ว่าศาสนาของเพื่อนมีคำสอนอะไรที่เราสามารถนำมาปฏิบัติได้ ให้แต่ละคนแบ่งปันข้อตั้งใจ แล้วให้เลขานุการทักไว้ เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บอุทยาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เป็นเพื่อนที่ดีกับเพื่อนทุกศาสนา และพยายามเรียนรู้สิ่งที่ดีจากเพื่อนที่นับถือศาสนานั้น ๆ

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกันยายน ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อบรรดาผู้พิการทางสมองได้รับความรักและความช่วยเหลือ ซึ่งจำเป็นต่อการมีชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรี
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อคริสตชนซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพระวาจาของพระเจ้า จะได้รับใช้ผู้ยากจน และผู้ทุกข์ทรมาน

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 10

เรื่อง เรายินดีที่เราจะเป็นผู้สร้างสันติ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้คุ้นติดกับเพื่อนที่ไม่ค่อยรู้จักกัน
2. เพื่อให้สมาชิกพยายามที่จะชักชวนเพื่อนให้คุ้นติดต่อกันและกัน

อุปกรณ์

1. เพลงผู้นำสันติ
2. บทภาวนาของนักบุญฟรังซิส

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

ผู้นำสันติ

1. ในโลกที่เศร้าใจ ในโลกที่สิ้นหวัง ขอข้าพเจ้าพลัง
รักของพระแพร่ไป ที่ใดเคืองขัดใจ ขอข้าพเจ้าอภัย
สงฆ์อยู่เหนือใจ ข้าพเจ้าความมั่นใจ
2. ในโลกที่เศร้าใจ ในโลกที่สิ้นหวัง ขอข้าพเจ้าพลัง
วางใจในพระองค์ ที่ซึ่งแสนมีดมน ขอเป็นเช่นแสงเทียน
ความทุกข์สุดจะทน ความสุขในบัดดล ขอข้าพเจ้าเป็นคนที่นำไปให้
3. โปรดให้ข้าพเจ้า คอยเฝ้าบรรเทาในชีวิตอื่น
มากกว่าการจะรอคอยให้เขามาเข้าใจ
ด้วยการนำพระคริสต์สถิตในชีวิตอื่น ข้าพเจ้าได้ชื่นชมพระองค์

4. โปรดให้ข้าเป็นเครื่องมือทำตามน้ำพระทัย

สันติองค์ทรงชัยจะนำไปให้โลกา

ด้วยการนำพระคริสต์สถิตในชีวิตอื่น ข้าฯจะได้ชื่นชมพระองค์

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้
เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์
ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น
แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจ
และดีใจ ที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้า
ให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรด
ประทานพระพรแห่งสติปัญญา
เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจ
ถึง คำสอนและแบบฉบับของ
พระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็น
เด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์
ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอ
พึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า
พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราเรียนรู้การเป็นผู้สร้างสันติ จากสถานการณ์ปัจจุบัน เราจะเห็นว่ามีความขัดแย้งหรือสงคราม เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปในโลก หรือในที่นี้ อาจมีใครที่กำลังโกรธ หรือไม่ถูกกันอยู่ และทำให้เกิดความทุกข์ใจ ไม่สบายใจ ในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะให้อภัย และเป็นผู้สร้างสันติกับผู้อื่น ใครที่สร้างสันติก็มีความสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่า “เป็นบุตรของพระเจ้า” นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกม ได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็นธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้กระทำในการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 9 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญฎิกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดีจำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องการเป็นผู้สร้างสันติ จากบทภาวนา
ของนักบุญฟรังซิส

บทภาวนาของนักบุญฟรังซิส อัลซีซี

ข้าแต่พระบิดา ขอพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้า
เป็นเครื่องมือของพระองค์ เพื่อสร้างสันติ

ที่ใดมีความเกลียดชัง	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความรัก
ที่ใดมีความเจ็บแค้น	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำการอภัย
ที่ใดมีความแตกแยก	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความสามัคคี
ที่ใดมีความเท็จ	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความจริง
ที่ใดมีความสงสัย	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความเชื่อ
ที่ใดมีความสิ้นหวัง	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความหวัง
ที่ใดมีความมืด	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความสว่าง
ที่ใดมีความเศร้าโศก	ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความยินดีเบิกบานใจ

ข้าแต่พระเป็นเจ้า

โปรดให้ข้าพเจ้าเป็นผู้บรรเทา มากกว่าจะเป็นผู้รับการบรรเทา
เห็นใจผู้อื่น มากกว่าจะรับความเห็นใจ
รักผู้อื่นก่อน และมากกว่าที่จะให้คนอื่นรักข้าพเจ้า
ผู้ที่ให้เท่านั้น จะได้รับความอิมเอบิไนตี
ผู้ที่ลิ้มตนเองเท่านั้น จะพบตนเองในทางสันติ
ผู้ที่ยกโทษให้เท่านั้น จะได้รับการอภัยโทษ
ดังนั้นเมื่อเราตาย จะได้ไปสู่พระราชัยของพระองค์ชั่ววันรันดร์

ไตรตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำเรื่องราวที่สำคัญ ๆ)

- จากบทเพลงนี้ มีเหตุการณ์ใดบ้างที่แสดงให้เห็นถึงความแตกแยกกัน(ความเกลียดชัง ความเจ็บแค้น ความแตกแยก ความเท็จ ความสงสัย ความลึนหัวง ความมืด ความเศร้าโศก)

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- คำว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือของพระองค์ เพื่อสร้างสันติ” คำว่าเครื่องมือของพระเจ้าเพื่อสร้างสันติ หมายความว่าอย่างไร
- การทำความดีต้องรอเวลาหรือไม่ อย่างไร

ประยุกต์ใช้

ให้ถามสมาชิกว่า ถ้ามีเพื่อนที่ไม่ค่อยลงรอยกัน หรือไม่ถูกกัน แต่ละคนจะมีวิธีการที่จะคืนดีกันได้อย่างไร ให้มีการอภิปราย และให้แต่ละคน คิดถึงเพื่อนที่เราไม่ค่อยชอบสักหนึ่งคน แล้วให้พยายามหาทางคืนดีกับเขา

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกม “เชิญยิ้ม” โดยแบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ทีม เข้าแถวหน้ากระดานหันหน้าเข้าหากัน ห่างกันประมาณ 2 ฟุต ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่ม “ยิ้มแย้ม” และอีกกลุ่มหนึ่ง “กลุ่มหน้าบึ้ง” ให้กลุ่ม “ยิ้มแย้ม” พยายามทำอย่างไรก็ได้ให้เพื่อนกลุ่มหน้าบึ้ง ที่อยู่ตรงกันข้าม ยิ้มหรือหัวเราะ แต่มีข้อแม้ว่าห้ามโดนตัวเพื่อน เมื่อทำให้ทุกคนยิ้มได้ถือว่าชนะ แล้วให้สลับบทบาทกัน

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกแต่ละคน หาข้อตั้งใจที่จะไปคืนดีกับเพื่อน หรือ ทำให้เพื่อนคืนดีกัน ให้แต่ละคนแบ่งปันข้อตั้งใจกับกลุ่มใหญ่ แล้วให้เลขานุการทักไว้ เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงิน ให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการเป็นผู้สร้างสันติ

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขานุการมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนตุลาคม
ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป: เพื่อพระเจ้าโปรดประทานสันติภาพแก่ประเทศ
ที่ถูกทำลายล้างเพราะสงครามและความรุนแรง
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี: เพื่อวันธรรมทูตสากล จะได้
จุดประกายความกระตือรือร้นของผู้มีความเชื่อ ในการนำข่าวดี
ของพระเจ้าไปประกาศทั่วโลก

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 11
เรื่อง เรายินดีที่ได้กระทำทุกสิ่ง
เพื่อความสุขส่วนรวม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกอธิบายคำว่าทำดีเพื่อส่วนรวมได้
2. เพื่อให้สมาชิกตั้งใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเห็นแก่ความสุขส่วนรวม

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

แก่นรัก

ความรักนั้นอดทนนาน ความรักกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา

ไม่อวดตัว หยิ่งผยอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว

ความรักนั้นไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด

ไม่ยินดีเมื่อผิดพลั้งไป ร่วมแรงร่วมใจสร้างกันและกัน

*** รักทนได้ทุกอย่าง ความรักนั้นทนได้ทุกอย่าง

ความรักคือการอภัย ความรักคือการให้กัน มีหวังเสมอ อภัยได้ทุกที่

รักทนได้ทุกอย่าง ความรักนั้นทนได้ทุกอย่าง

ให้เชื่อในส่วนดี ในกันเสมอไป ต้องคงมั่น อยู่เคียงข้างกันเสมอไป (***)

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ

หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด

(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์ และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องการทำเพื่อความดีส่วนรวม ความดีส่วนรวมตรงกันข้ามกับความดีส่วนตัว อะไรที่เราทำเพื่อตนเอง เรียกว่าส่วนตัว แต่ถ้าทำโดยเห็นแก่หมู่คณะ หรือสังคมที่เราอาศัยอยู่ เราเรียกว่าทำเพื่อส่วนรวม นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกมได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็นธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้กระทำในการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)

- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 10 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญกรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดี
จำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

ผู้นำ สวัสดิ์ทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา
วันนี้ เราจะได้เรียนรู้คำสอนของพระศาสนจักร เรื่องความดี
ส่วนรวม

คำสอนของพระศาสนจักร

เรื่องความดีส่วนรวม

พระศาสนจักรสอนว่า “ความดีของแต่ละคนมีความสัมพันธ์
กับความดีของส่วนรวม” และ “มีความจำเป็นที่สอดคล้องกับธรรมชาติ
ของมนุษย์ ในฐานะที่ต้องอยู่ร่วมกันในสังคม” นอกจากนั้น ความดี
ส่วนรวม ยัง“ช่วยทำให้หมู่คณะตลอดจนสมาชิกแต่ละคน ได้ประสบ
ความสำเร็จ ในการกระทำการที่ดีที่มีประโยชน์ได้อย่างสมบูรณ์ และ
ง่ายขึ้น” ความดีส่วนรวมมีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก หมายถึง การเคารพในสิทธิส่วนบุคคล

ประการที่สอง เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาสังคม

ประการที่สาม เพื่อสันติสุข

การเคารพลิทธิส่วนบุคคล หมายถึง การเคารพลิทธิขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ของความเป็นคน เช่น การมีเสรีภาพในการเลือกอาชีพ ลิทธิในการที่จะกระทำตามมโนธรรมของตน ลิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองชีวิตส่วนตัว ลิทธิในการนับถือศาสนา ลิทธิเหล่านี้ใครจะละเมิดไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นรัฐหรือสังคมก็ตาม

เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาสังคม หมายความว่า ผู้ที่มีอำนาจจะต้องจัดการให้สมาชิกทุกคน ได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นมนุษย์ ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า สุขภาพอนามัย การงาน การศึกษา และวัฒนธรรม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลที่จะสะดวก ลิทธิที่จะมีครอบครัว และอื่น ๆ (พระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ ข้อ 26.2)

ประการสุดท้าย ความดีส่วนรวม หมายถึง สันติสุข กล่าวคือ ผู้ที่มีอำนาจจะต้องรับประกันความปลอดภัยของสังคม และสมาชิกของตน ด้วยวิธีการที่ซื่อตรง การที่จะออกกฎระเบียบหรือดำเนินงานใดก็ตาม จะต้องคำนึงถึงสันติสุขของสังคมหรือหมู่คณะ (เทียบ คำสอนพระศาสนจักร ข้อ 1909)

ไตร่ตรองพระคัมภีร์

ความจำเฝือกเด็ก ๆ ให้จำคำสอนที่สำคัญ ๆ)

- ทำอย่างไรจึงจะเรียกว่าทำเพื่อความดีส่วนรวม(การทำ ความดีเพื่อส่วนรวม จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการนี้ คือ การกระทำนั้นเป็นการแสดงออกถึงความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ บังคับหรือให้เสรีภาพหรือไม่ ประการที่สองเพื่อกิจการนั้นเป็นไปเพื่อให้ประชาชนหรือส่วนรวมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และทำให้สังคมได้พัฒนาก้าวหน้าขึ้นหรือไม่ และประการที่สาม กิจการนั้นทำแล้วทำให้สังคมเกิดสันติสุขหรือไม่

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- การที่สมาชิกตกลงกันจัดกิจกรรมทำความสะอาดหมู่บ้าน ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อความดีส่วนรวมหรือไม่ ทำไม (เป็นความดีส่วนรวม เพราะการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความสมัครใจ เป็นการทำให้สังคมดีขึ้น และทำให้ทุกคนมีความสุข ไม่มีใครก๊วยไข้เจ็บ)
- ให้สมาชิกพิจารณาว่า กรณีนี้เป็นการทำเพื่อความดีส่วนรวมหรือไม่ “การบังคับให้ชาวบ้านจ่ายเงินเพื่อสร้างหอประชุม”

ประยุกต์ใช้

การเป็นสมาชิกองค์กรคาทอลิก(ยุวธรรมทูต พลศีล กองหน้า ร่าเริง ฯลฯ) จะเป็นการทำดีเพื่อส่วนรวมได้อย่างไร(การกระทำต้องทำด้วยใจที่มีเสรีภาพหรือเต็มใจกระทำ กระทำสิ่งที่ดี ที่ทำให้หมู่คณะเจริญก้าวหน้าและทำกิจกรรมที่ทำให้ทุกคนมีความสุข)

ให้สมาชิกช่วยกันคิดหากิจกรรมที่เป็นความดีส่วนรวม แล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วให้เลขาบันทึกไว้

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกมนี้เป็นเกมที่ฝึกให้สมาชิก ตระหนักถึงปัญหาของสังคมที่เราควรจะช่วยเหลือกัน เกมนี้ชื่อ “ภัยพิบัติ 10 ประการ” โดยให้ผู้นำแบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่มย่อย ตามจำนวนเหมาะสม ประมาณ 4-5 คนต่อกลุ่ม แล้วให้สมาชิกระดมความคิดว่า ในสังคมใกล้ตัวของพวกเขา มีอันตรายอะไรที่เกิดขึ้น 10 ประการด้วยกัน ให้เวลา 5 นาที เสร็จแล้วให้รายงานต่อกลุ่มใหญ่ (เมื่อจบแล้ว ผู้นำถามสมาชิกว่าแล้วเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อความดีส่วนรวม)

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกแต่ละคน หาข้อตั้งใจที่จะไปทำงานหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม ให้แต่ละคนแบ่งปันข้อตั้งใจกับกลุ่มใหญ่ แล้วให้เลขาบันทึกไว้ เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นองค์ประกอบ 3 ประการของการทำเพื่อความดีส่วนรวม

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อผู้ที่ทนทุกข์เพราะความโดดเดี่ยว ได้เข้าไปใกล้ชิดพระเจ้า และได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อบรรดาสามเณรและนักบวชในวัยหนุ่มสาว ได้พบผู้แนะนำสั่งสอนที่ฉลาดสุขุม และผ่านการอบรมอย่างดี

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 12

เรื่อง เรารินดีที่ได้ช่วยเหลือคนยากจน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกวิเคราะห์เรื่องเศรษฐกิจกับลาซาร์สได้
2. เพื่อให้สมาชิกยินดีที่จะช่วยเหลือคนที่ยากจน หรือมีความยากลำบากกว่าตน

อุปกรณ์ พระคัมภีร์ ลูคา 16:19-27

ขั้นตอนการ

ผู้นำ ต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ผู้นำ นำเด็ก ๆ ร้องเพลง

ชีวิตตัวอย่าง (บ.พานุพันธ์)

- 1) ชีวิตจนจนของชายคนหนึ่ง ที่ฉันรู้จักมา มีชื่อเรียกว่าเยชู บังเกิดยากจนอย่างน่าอดสู ในถ้ำพิงพักของชุมพาบาล ทรมาณหนาวเย็นเยือกกาย ครอบครัวยากไร้เหลือทน
- 2) ชีวิตเยาว์วัยพ้นกาลเลยผ่าน จึงถึงวันจากลาไปสู่งานที่มอบหมาย ไปเทศนาเยี่ยมเยียนสั่งสอน ปวงประชากรถึงพระราชาธิปไตยรักษารักษาใจกาย หทัยประเสริฐสูงส่งนาม (รับ) แต่อนิจจา ความดีที่เพียรสรรสร้าง บางคนไม่เห็นคุณค่า กลับเพิ่มอิจฉาระราน ปรับโทษประหารเยี่ยงผู้ผิดร้ายคดีอาญา กางเขนแท้คือราคา โถโทษมนุษย์ทั้งมวล
- 3) ชีวิตคนดีเหมือนกระจกสอง ให้ฉันรู้จักมองจงเลือกทางเดินเที่ยงแท้ ยอมเป็นผู้แพ้ใครจะรังแก ฉันไม่แฉแสดขอเดินทางธรรม เดินตามพระองค์แน่ใจ ไปสู่ชีวิตนิรันดร์

เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ
หลับตา ก้มศีรษะ เงียบสงบ พนมมือหรืออยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ภาวนาเปิดการพบปะ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้
เพื่อจะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์
ที่ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับลูก เพื่อมาเป็น
แบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้า
ให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา
เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ เข้าใจถึงคำสอน และแบบฉบับของพระองค์
และเพื่อลูกจะได้เป็นเด็กดีตามคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐาน
ภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูก
ทั้งหลาย

ทุกคนตอบ : อาแมน

ผู้นำ วันนี้ เราจะได้เรียนรู้เรื่องของเศรษฐีคนหนึ่งที่มีชีวิตที่สุขสบาย
และชีวิตของชายยากจนคนหนึ่งชื่อลาซารัส ชีวิตของทั้งสอง
แตกต่างกันอย่างไร ระหว่างที่มีชีวิตอยู่ กับเมื่อต้องตายจาก
โลกนี้ เป็นข้อคิดที่ดีกับชีวิตของเรา นอกจากนั้นเราจะได้เล่นเกม
ได้บริจาคเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์การเป็น
ธรรมทูตของเรา แต่ก่อนอื่นให้เราได้ทบทวนงานที่พวกเราได้
กระทำในการพบปะครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงาน

- เลขาอ่านสิ่งที่จดจากการประชุมครั้งก่อน(ผู้นำควรช่วยเลขาในการจดประเด็นสำคัญของการประชุม คือ หัวข้อการประชุมคืออะไร พระคัมภีร์เรื่องอะไร ใครตั้งใจจะทำการประกาศข่าวดีอะไร สวดภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปาเรื่องอะไร)
- ผู้นำเชิญแต่ละคน/คู่ แบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมายในครั้งที่ 11 แก่สมาชิก
- เลขาจดบันทึกผลการทำงาน
- ผู้นำให้กำลังใจทุกคน และเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

เหรียญรายงานการเงิน

ครั้งที่แล้วได้เงินถวายพระเจ้าเพื่อการประกาศข่าวดีจำนวนเท่าไร เงินนั้นฝากไว้ที่ใคร

นำเข้าสู่เนื้อหา

ผู้นำ สวัสดีทุกคน ขอต้อนรับสู่การพบปะ(MEETING)ประจำเดือนของเรา วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่องของเศรษฐีกับชายยากจน

พระคัมภีร์(สำคัญที่สุดเพราะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต)

- อ่านเรื่องราวของเศรษฐีกับลาซารัส ลก. 16:19-27
- ให้สมาชิกอ่านซ้ำ ๆ อย่างตั้งใจและจดจำให้ได้มากที่สุด
- เมื่ออ่านจบให้ทุกคนนั่งเงียบ ๆ สัก 2 นาที จากนั้นผู้นำถามคำถามให้สมาชิกตอบ

อุปมาเรื่องเศรษฐีกับลาซารัส

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา 16:19-27

‘เศรษฐีคนหนึ่ง แต่งกายหรูหราด้วยเสื้อผ้าเนื้อดีราคาแพง จัดงานเลี้ยงใหญ่ทุกวัน คนยากจนคนหนึ่งชื่อลาซารัส นอนอยู่ที่ประตูบ้านของเศรษฐีผู้นั้น เขามีบาดแผลเต็มตัว อยากจะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐี มีแต่สุนัขมาเลียแผลของเขา วันหนึ่ง คนยากจนผู้นี้ตายทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกันและถูกฝังไว้ ‘เศรษฐีซึ่งกำลังถูกทรมานอยู่ในแดนผู้ตายแหงนหน้าขึ้น มองเห็นอับราฮัมแต่ไกล และเห็นลาซารัสอยู่ในอ้อมอกจึงร้องตะโกนว่า “ท่านพ่ออับราฮัม จงส่งสารลูกด้วย กรุณาส่งลาซารัสให้ใช้ปลายนิ้ว จุ่มน้ำมาแตะลิ้นให้ลูกสดชื่นขึ้นบ้าง เพราะลูกกำลังทุกข์ทรมานอย่างสาหัสในเปลวไฟนี้” แต่อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย จงจำไว้ว่าเมื่อยังมีชีวิต ลูกได้รับแต่สิ่งดี ๆ ส่วนลาซารัสได้รับแต่สิ่งเลว ๆ บัดนี้ เขาได้รับการบรรเทาใจที่นี่ ส่วนลูกต้องรับทรมาน ยิ่งกว่านั้น ยังมีเหวใหญ่ขวางอยู่ระหว่างเราทั้งสอง จนใครที่ต้องการจะข้ามจากที่นี่ไปหาลูก ก็ข้ามไปไม่ได้ และผู้ที่ต้องการจะข้ามจากด้านโน้นมาหาเราก็อข้ามมาไม่ได้ด้วย”

‘เศรษฐีจึงพูดว่า “ท่านพ่อ ลูกอ้อนวอนให้ท่านส่งลาซารัสไปยังบ้านบิดาของลูก เพราะลูกยังมีพี่น้องอีกห้าคน ขอให้ลาซารัสเตือนเขาอย่าให้มายังสถานที่ทรมานแห่งนี้เลย” อับราฮัมตอบว่า “พี่น้องของลูกมีโมเสสและบรรดาประกาศกอยู่แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถิด” แต่เศรษฐีพูดว่า “มิใช่เช่นนั้น ท่านพ่ออับราฮัม ถ้าใครคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตายไปหาเขา เขาจึงจะกลับใจ” อับราฮัมตอบว่า “ถ้าเขาไม่เชื่อฟังโมเสสและบรรดาประกาศก แม้ใครที่กลับคืนชีวิตจากบรรดาผู้ตายเตือนเขา เขาก็จะไม่เชื่อ”

ไตร่ตรองพระคัมภีร์

ความจำ(ฝึกเด็ก ๆ ให้จำพระคัมภีร์ตอนที่สำคัญ ๆ)

- ให้อาสาสมัครลองเล่าเรื่องทั้งหมดด้วยคำพูดของตนเอง (เลือกสักสองสามคน) ถ้าเล่าไม่ได้ให้ใช้คำถามนำ หรือเล่าใหม่โดยให้เด็ก ๆ ได้แสดงประกอบ เช่น ใครเป็น เศรษฐีบ้าง เศรษฐีมีท่าทางอย่างไร ในเรื่องนี้เศรษฐีกินอยู่อย่างไร แล้วคนยากจนหละ ลองทำท่าคนยากจนซิ เดินอย่างคนจน เดินอย่างคนรวย ฯลฯ
- เศรษฐีใจดี แบ่งปันอาหารให้คนยากจนกินไหม
- เกิดอะไรกับคนทั้งสอง เมื่อเขาตายจากโลกนี้ไป

วิเคราะห์(คิดเป็น)

- ทำไมคนรวยที่เห็นแก่ตัว ต้องตกนรก(เพราะเวลาที่เขามั่งมี เขาไม่แบ่งปัน หรือช่วยเหลือคนที่ยากจนกว่า เขาไม่มีความรักต่อเพื่อนพี่น้อง เห็นแก่ตัว)
- ในสังคมมีคนรวยและคนจน(มี) เราเป็นคนรวยหรือคนจน(พอมีบ้าง แต่มีเพื่อนที่ลำบากกว่าเราอีก เรายังมีกิน มีเสื้อผ้า มีที่อยู่อาศัย)
- ทำไมคนเราจึงมีฐานะไม่เท่ากัน(เพื่อให้เราจะได้ช่วยเหลือแบ่งปันกัน)

ประยุกต์ใช้

เราในฐานะที่เป็นคริสตชน เราจะปฏิบัติตนเห็นแก่ตัวเหมือนเศรษฐีหรือไม่ เราสามารถช่วยเหลือคนยากจนได้อย่างไร ให้สมาชิกได้พูดคุยกัน ใครเคยช่วยเหลือผู้อื่นบ้าง ทำอะไร ผลเป็นอย่างไร และให้ทุกคนหาข้อตั้งใจเพื่อการปฏิบัติ แบ่งปันกันแล้วให้เลขาจดว่าใครตั้งใจจะทำอะไร เพื่อติดตามในการประชุมครั้งต่อไป

สร้างชีวิตกลุ่ม(เน้นความสนุก ให้รัก และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ให้สมาชิกเล่นเกม “รักษาไฟให้สว่างอยู่เสมอ” โดยแจกเทียนที่จุดสว่างแล้วให้สมาชิกคนละเล่ม เมื่อพร้อมแล้ว ผู้นำสั่งให้ทุกคนพยายามไปเป่าเทียนของเพื่อนให้ดับ ในขณะที่เดียวกันตนเองต้องปกป้องเทียนของตนไม่ให้ดับ เทียนของใครดับคนนั้นต้องออกจากการเล่น

มอบหมายงาน(นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ให้สมาชิกแต่ละคน หาข้อตั้งใจที่จะไปช่วยเหลือคนยากจน อาจจะเป็นการไปเยี่ยม หรือบริจาคเงินช่วยเหลือตามความสามารถ หรือการสวดภาวนาให้คนยากจน ให้แต่ละคนแบ่งปันข้อตั้งใจกับกลุ่มใหญ่ แล้วให้เลขาบันทึกไว้ เพื่อติดตามในครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน(ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำเอาข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำเอาข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นการเห็นอกเห็นใจผู้ที่มีความลำบากกว่าตนเอง ไม่เป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ให้ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม เพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

สวดภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดียนฮันวาคม ค.ศ. 2014

จุดประสงค์ทั่วไป : เพื่อการบังเกิดมาของพระผู้ไถ่ นำมาซึ่งสันติภาพและความหวัง สู่ประชากรผู้มีน้ำใจดี

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

จุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดี : เพื่อให้บิดามารดา ได้เป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้าที่แท้จริง และมอบของขวัญความเชื่ออันล้ำค่าแก่บุตรของตน

วันทามารีย์....

- สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 95
- กล่าวอำลาเด็ก ๆ ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก
- ผู้นำอาจจะมีส่วนให้เด็ก ๆ ทานก่อนกลับบ้านก็ได้

บทภาวนาของยุวธรรมทูต

ข้าแต่พระเจ้า พระบุตรทรงบังเกิดมาเพื่อกอบกู้โลก ลูกขอบพระคุณ
พระองค์ ที่โปรดให้ลูกรู้จักพระองค์ผ่านทางพระศาสนจักร โปรดให้ลูก
เป็นธรรมทูตที่ดี ประกาศให้คนอื่นรู้จักพระองค์ด้วย เมื่อพระองค์
เป็นเด็ก พระองค์รู้จักความยากจน ความเจ็บปวดต่าง ๆ โปรดให้ลูก
เห็นพระองค์ในเด็กที่มีความทุกข์ยากลำบาก และให้ลูกกล้าแบ่งปัน
พระคุณที่ลูกมี เพื่อช่วยบรรเทาเขา และขอให้การเสียสละของลูก
แสดงให้เด็กคนอื่นทราบว่าพระองค์ทรงรักเขา และสักวันหนึ่งขอให้เขา
ได้พบกับพระองค์ด้วยเทอญ ลูกขอในพระนามพระคริสตเจ้าของลูก
ทั้งหลาย อาแมน

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

วันทามารีย์.....

ข้าแต่พระแม่มาเรีย

โปรดช่วยเหลือลูกและเด็ก ๆ ทุกคน

เป็นต้น เด็กยากจนและเด็กที่มีความทุกข์ยากลำบากด้วยเถิด

อาแมน

พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดา.....

ข้าแต่ท่านนักบุญเปโตรและเปาโล

ช่วยวิงวอนเทอญ

ข้าแต่ท่านนักบุญเทเรซา

ช่วยวิงวอนเทอญ

ข้าแต่ท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์

ช่วยวิงวอนเทอญ

“ ความเชื่อเป็นพระพรที่ไม่มีผู้ใดสามารถเก็บไว้
สำหรับตนเองแต่เพียงผู้เดียว
แต่ต้องได้รับการแบ่งปันออกไป ”

(สารัตถ์แห่งธรรมสภาฯ 2013 ปีที่ 1)

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

122/11 ซอยนาคสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 แฟกซ์ 0-2681-5369 ถึง 70 www.pmsthailand.com